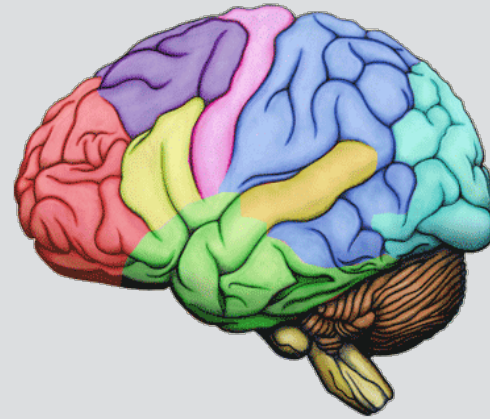

Lezing wisselwerking geest-hersenen
door Freek van Leeuwen

Inleiding

1. De algeest: eeuwige oneindigheid
2. De oorsprong: donkere koelte, lichtende warmte
3. De vorming van de menselijke geest door verdichting
4. Samenhang tussen licht, warmte en geestelijke vermogens
5. De vermogens en de persoonlijkheid
6. De samenhang tussen vermogens, ziel en geestgedaante
7. De geestelijke vermogens en het zenuwstelsel
8. De geestelijke vermogens en de hersenen

9. De hersenen zijn opgebouwd uit zenuwcellen
10. De fysiologische eigenschappen van de zenuwcel
11. De elektromagnetische eigenschappen van de zenuwcel
12. Plaats van inwerking: de synaps als eindknop van het axon
13. De geesteshand
14. De ingeving of inval van een gedachte of gevoel

Inleiding

- In de huidige tijd is een ontwikkeling gaande waarbij alles uitsluitend aan de werking van de hersenen wordt toegeschreven ('Wij zijn ons brein'), waardoor de geest uit het zicht verdwijnt. De geest kan alleen als een zelfstandigheid worden aangemerkt, als kan worden aangetoond, hoe de wisselwerking tussen geest en hersenen verloopt.
- Daarom moet dit onderwerp grondig worden behandeld, waarom ik heb besloten bij het begin te beginnen en alles nog eens samen te vatten. Daarom begin ik met een bespreking van de eigenschappen van de algeest, dan van de menselijke geest en van de vier geestelijke vermogens, en tenslotte van het zenuwstelsel.
- Ik zal laten zien, hoe de eigenschappen van die vermogens, uit de eigenschappen van de algeest afkomstig, overal in de menselijke lichaam en in het bijzonder in het zenuwstelsel, zijn te herkennen. Dat laatste is het geval om de menselijke geest de gelegenheid te geven zich met zijn hersenen te verbinden.
- Het gaat om het aantonen van de waarde van de hermetische spreuk 'Zo boven, zo beneden', wat vooral

van toepassing is op de eigenschappen van de menselijke geest en die van de hersenen.

1. de **algeest** (de ongevormde oertoestand)

1. In mijn jeugd begon ik al vroeg met mijn bijbelstudie en met gebed. Door vervoering tijdens gebed kwam ik meerdere keren terecht in een wereld, die geheel bestond uit een zee van geestelijk licht en geestelijke warmte, die zich uitstreckte in de verre verten van de eeuwige oneindigheid en ik was daarin aanwezig als een punt van bewustzijn.

Voor mij is die wereld de algeest, de geest van het heelal of de kosmische geest, de algeest is de goddelijke geest, waarbij ik het woord 'god' gebruik in de oorspronkelijke betekenis van het woord, het hangt n.l. samen met het Gotische woord 'hutas': het aanbidwaardige.

In de ruimte van die geest waren geen vormen te onderscheiden, het was een ongevormde oertoestand en ook ikzelf was daar niet meer dan dat vormeloze punt bewustzijn. Maar op den duur voelde ik mij daar toch volkomen thuis.

2. algeest (de ongevormde oertoestand)

de rust en haar donkere koelte

Op twintigjarige leeftijd overkwam mij tijdens mijn gebed de kernervaring, waar ik sindsdien altijd van uitga: ik werd tijdens mijn gebed weer vervoerd naar die geestelijke wereld, maar ik kwam nu eerst in de geestelijke oertoestand terecht.

De rust. Aan mijn geopende geestesoog deed deze oertoestand van de algeest zich aanvankelijk voor als een geestestoestand van 'donkere koelte', een aangenaam geestelijk donker en een kalmerende geestelijke koelte, die samenhangen met de diepste rust. Die diepste rust en de donkere koelte waarin die rust zich uitdrukt, strekte zich voor mijn gevoel uit in de eeuwige oneindigheid en deed zich aan mij voor als een eeuwig en oneindig wezen.

Zij was ervaarbaar als een 'aanwezigheid' met een eigen zelfstandigheid die zich persoonlijk met mij verbond en mij liet delen in de vreugde van haar rust. Dat bracht ook mij in een toestand van diepe, innerlijke rust; maar daardoor ook in een toestand van het meest verheven geluksgevoel en een krachtig zelfbesef.

Ik zeg met opzet ‘zij’, want naar mij later bleek, was zij de vrouwelijke zijde van de algeest.

algeest (de ongevormde oertoestand)

de rust en haar donkere koelte

de beweging en zijn lichtende warmte

De beweging. Daarna nam ik waar dat als het ware ‘binnen’ die diepste rust op zeker tijdstip een beweging begon. Deze beweging deed zich aan mij voor als een ‘lichtende warmte’. Het geestelijke licht dat voor mijn geestesoog verscheen, was een gouden licht, de warmte een zachte, koesterende warmte. Deze beweging en zijn lichtende warmte kwam door zelfopwekking voort uit de rust en haar donkere koelte. Hij was er dus het tegendeel van, hij was naar later bleek haar mannelijke wederhelft.

Na uit de rust en haar donkere koelte te zijn voortgekomen, bleek ook de beweging en zijn lichtende warmte zich aan mij voor te doen als een ‘aanwezigheid’, als een wezen met een eigen zelfstandigheid, het nu zichtbaar geworden deel van de algeest, die zich persoonlijk met mij verbond en mij in de vreugde van zijn beweging liet delen.

Het Chinese woord 'jin' betekent o.a. 'de bewolkte hemel' en daarnaast 'de schaduwrijke koelte van de noordelijke berghelling'; 'jang' betekent o.a. 'in de zon wapperende banier' en daarnaast 'de lichte warmte

van de zuidelijke berghelling’.

algeest (de ongevormde oertoestand)

de rust en haar donkere koelte

de beweging en zijn lichtende warmte

vereniging (doordringbaar, doordringend) en ompoling

De vereniging

Nadat de beweging en de rust zich als ervaarbare zelfstandigheden aan mij hadden voorgedaan, verenigde de beweging en zijn lichtende warmte zich weer met de rust en haar donkere koelte. Daarbij doordrong de beweging de rust en de rust liet zich doordringen; het licht doordrong het donker en het donker liet zich doordringen; de warmte doordrong de koelte en de koelte liet zich doordringen. Wat zich aan mij voordeed was een evenwichtige samenwerking van de tegendelen beweging en rust, die mogelijk was door hun doordringbare en doordringende eigenschappen.

Hun gezamenlijke inspanning leidde opnieuw tot hun vereniging, maar met dit verschil dat daarbij de beweging en zijn lichtende warmte zichtbaar bleef. De beweging en rust vormde door hun vereniging opnieuw een eenheid, die het midden hield tussen beweging en rust, licht en donker, warmte en koelte. Zij temperden elkaar en hielden elkaar in evenwicht.

Daardoor ontstond er een nieuwe geestelijke eenheidstoestand die zo innig was, dat ik een verkoelende

warmte of een verwarmende koelte ervoer. Ik ervoer de eenheid van tegendelen!

De omwisseling

Er had een omwisseling of ompoling plaatsgevonden. Daardoor was de rústende oertoestand van de diepste rust en haar donkere koelte voor mijn geestesoog overgegaan in de werkzame, bewééglijke toestand van de beweging en zijn lichtende warmte in die nieuwe eenheidstoestand. Deze nieuwe, werkzame toestand werd gekenmerkt door a.h.w. een overwicht van de beweging en zijn lichtende warmte, terwijl nu de rust en haar donkere koelte de in hem verborgen kern, het hart vormde.

algeest (de ongevormde oertoestand)

de rust en haar donkere koelte

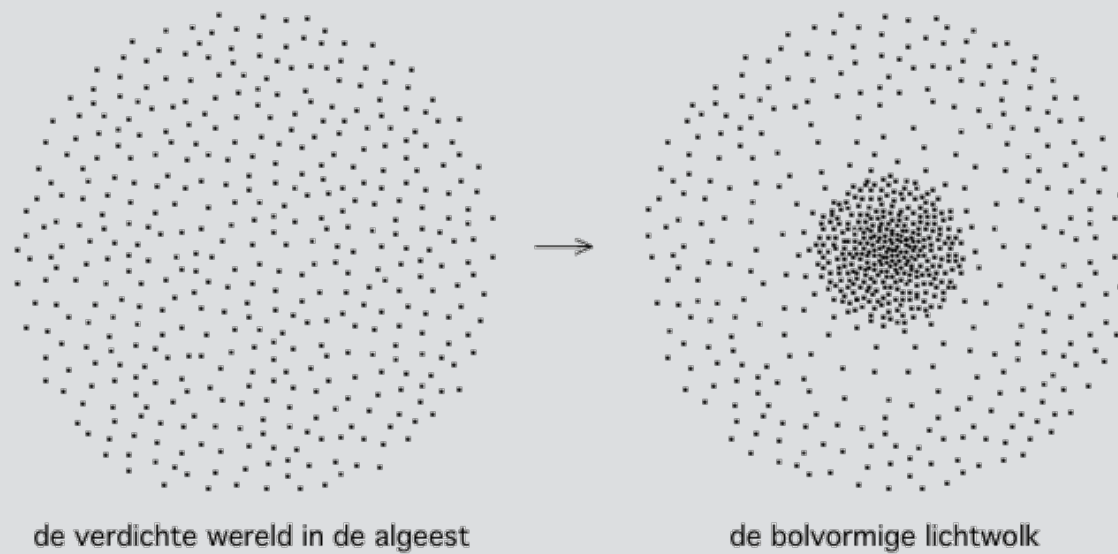
de beweging en zijn lichtende warmte

vereniging en ompoling

oneindige zee van licht en warmte: de algeest

Uiteindelijk deed de algeest zich weer aan mij voor als die oneindige zee van geestelijk licht en geestelijke warmte, die ik al eerder had gezien en die zich uitstreckte in de verre verten van de eeuwige oneindigheid: de goddelijke algeest. Maar ik wist nu dat in die lichtende warmte de donkere koelte verborgen was.

3. De vorming van de menselijke geest
door **verdichting** uit en in de algeest → werveling

de menselijke geest: uit en in de algeest
betekent: **wederzijdse inwoning**

3. Tijdens de vereniging van rust en beweging gebeurde het volgende: vóór mij verscheen een punt, waar omheen het licht in die wereld zich verdichtte. Door verdere verdichting werd daar een 'bolvormige wolk' van licht gevormd, die zich aan mij voordeed als een ijle, lichtende 'nevel', die van hetzelfde geestelijke licht als de algeest was.

Vervolgens merkte ik dat het voelen van de algeest uitging naar die gevormde lichtwolk als het zelfgeschapen denkbeeld van zichzelf. Daardoor stroomde er geestelijke warmte naar het denkbeeld toe, die als een innige liefde het licht in de bol doordrong.

Binnen de bolvormige wolk vermengden het licht en de warmte zich volkomen met elkaar zoals binnen de algeest zelf. Het licht en de warmte waren aanvankelijk in rust; later begonnen zij samen zacht te bewegen, rustig te wervelen. Waardoor die wolk een wolk van licht en warmte werd... en zo tot leven kwam! Ik zag de geboorte van mijzelf als geest uit en in de goddelijke algeest.

Deze wolk van geestelijk licht en geestelijke warmte, door verdichting uit de algeest voortgekomen, is de

nu door liefde tot leven gewekte menselijke geest... ik als de bron van de woorden die ik nu uit in de ruimte van deze tijdelijke wereld.

De menselijke geest is door verdichting út en ín de goddelijke algeest, waardoor er sprake is van een wederzijdse inwoning.

Het schouwspel van deze gebeurtenis en de herbeleving van de schepping van mijzelf als geest, wekte in mij als waarnemende geest de diepste ontroering en tegelijk de meest verheven vreugde.

— — — —

Het was mij vergund dit voor mijzelf te zien, maar de goddelijke algeest is de bron van heel de schepping. Anderen hebben hetzelfde gezien, maar dan voor de gehele mensheid, zoals in het hermetisme en door de mystica Hadewich wordt beschreven en ook door Jozef Rulof in zijn boek ‘Het ontstaan van het heelal’.

<https://www.geestkunde.net/uittreksels/corpus-hermeticum/1-poimandres.html>

Hadewijch, Visioen XI 2-6; Daer sach ic enen overdiepen wiel (oneindige draaikolk) ende enen widen ende overdonker. Ende in dien wiel die soe wijt was, soe was alle dinc besloten soe vaste ende soe na bedwonghen. Dat donkere verlichte ende doersach alle dinc.

Jozef Rulof - Het ontstaan van het heelal, blz. 58-66 en 243

<https://www.geestkunde.net/uittreksels/rulof-ontstaan-van-het-heelal.html>

Handelingen 17:27-28 Paulus' toespraak tot de Atheners:

Het was Gods bedoeling dat ze Hem zouden zoeken en Hem al tastend zouden kunnen vinden, aangezien Hij van niemand van ons ver weg is. Want in God leven wij, bewegen wij en zijn wij. Of, zoals ook enkele van uw eigen dichters hebben gezegd: “Uit hem komen ook wij voort.”

- De **vereniging** van eigenschappen van de **algeest** tot een nieuwe eenheid van tegendelen → **werkzame** toestand.
- Door **verdichting** in zichzelf de vorming van de ‘bolvormige wolk’ door een **zichzelfvormgevende** werkzaamheid.

vereniging	rust → beweging	
	donkere koelte → lichtende warmte*	
	doordringbaar	doordringend
verdichting	vormbaar en	zelfvormend
licht	waarnemen	denken
warmte	voelen	willen

*

4. Ik had ervaren dat de geest geheel bestaat uit tegendelen, die alle gelijkwaardig zijn:
- a. eerst ervoer ik de vereniging van tegendelen in de algeest tot een nieuwe, werkzame toestand en ervoer toen een ‘verkoelende warmte’,
 - b. daarna ervoer ik de verdichting van de algeest tot een algeestvonk door een zichzelfvormende, zichzelfvormgevende werkzaamheid.

ad a. De oertegendelen worden gevormd door de oereigenschappen: rust en beweging en de daarmee samenhangende donkere koelte en lichtende warmte, die samen een eenheid vormden als een gedempt verlichte, verkoelende warmte.

ad b. Daarna had ik ervaren de vorming van de menselijke geest door verdichting in de algeest door een zichzelfvormgevende werkzaamheid, maar ook met zichzelf als het gevormde(!); de algeest vormde door verdichting zichzelf tot de algeestvonk: de menselijke geest als een ‘in zichzelfvormgegeven vorm’ van de

algeest (niet: de pottenbakker geeft vorm aan de klei in de vorm van een pot, maar... de klei vormt zichzelf tot een pot).

c. De nieuwe toestand van beweging uitte zich als de toestand van lichtende warmte, waarin de geest uit zichzelf doordringend, zelfbewegend en zelfvormend werkzaam kon zijn;
de rust uitte zich als de toestand van donkere koelte, die doordringbaar was, waardoor de geest in die nieuwe, werkzame toestand zowel bewegend (verdichtend) als ook vormbaar kon zijn (vormbaar als een bolvormige wolk);

M.a.w.: al deze eigenschappen vormden een nieuwe eenheid: doordat de rust en haar donkere koelte in de beweging en zijn lichtende warmte was opgegaan, konden dat licht en die warmte zowel vormbaar als ook zelfvormend zijn; want ik ervoer datzelfde in die eenheid van tegendelen als de verwarmende koelte!

d. Met die vormbare en zelfvormende eigenschappen van het licht en de warmte hangen de vier geestelijke vermogens samen: waarnemen, denken, voelen en willen.

Als je waarneemt, breng je jezelf als geest in een toestand dat je licht van buiten af doordringbaar en vormbaar is tot een waarnemingsbeeld, als je denkt, ben je in een toestand dat je je licht van binnenuit zelf vorm geeft tot lichtbeelden, als je voelt dan stel je je warmte, je gemoedstoestand vormbaar open voor inwerking uit de buitenwereld en als je wilt dan vorm je je geestelijke warmte zelf om tot wilskracht.

Aangezien al die eigenschappen een eenheid vormen, is de geest meervoudig werkzaam: dezelfde geest kan tegelijkertijd zowel waarnemen als denken, voelen en willen.

Deze vier geestelijke vermogens zullen in de tweede helft van deze lezing voortdurend ter sprake komen.

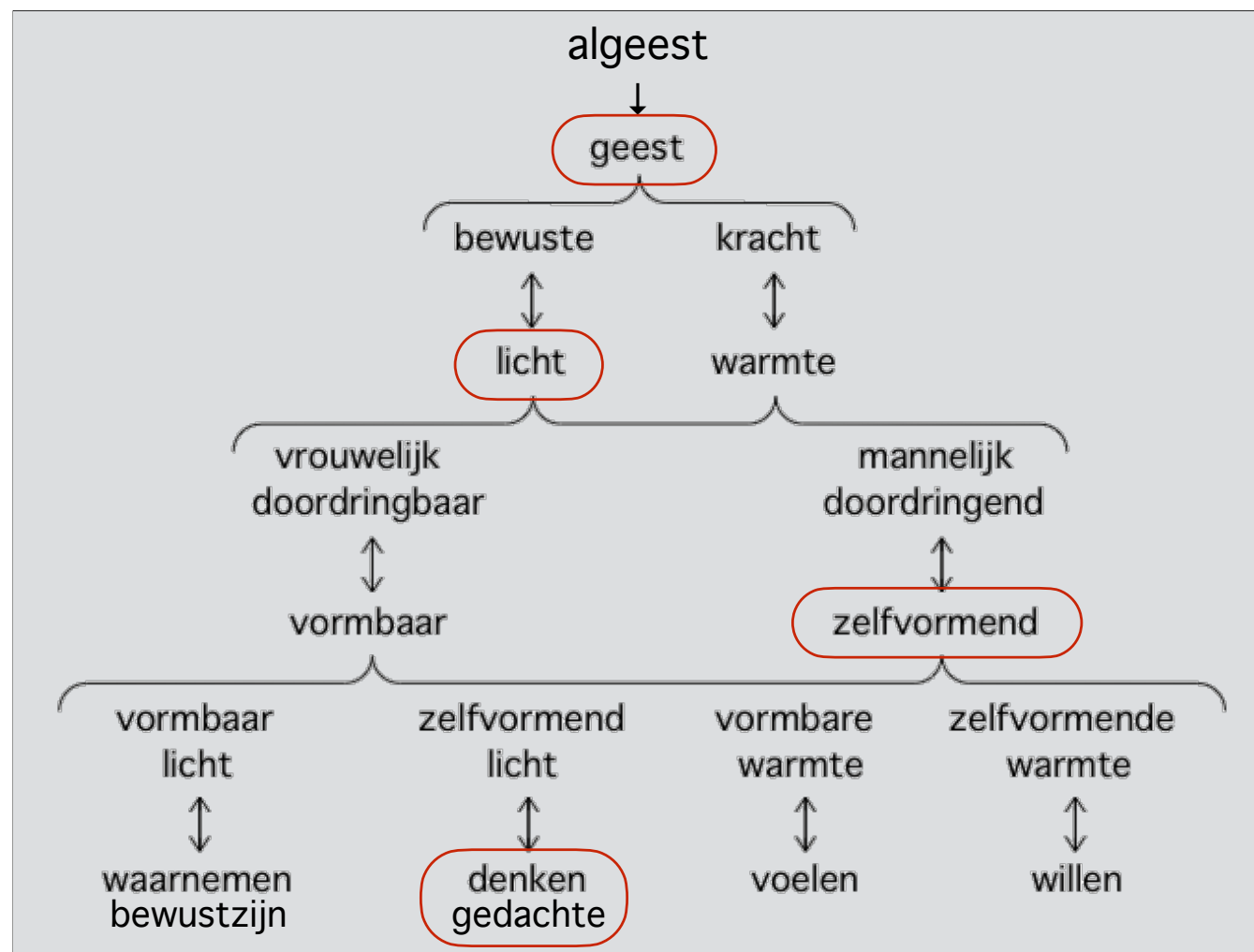
4. Hoe is de geest als bol van licht en warmte met zijn geestelijke vermogens binnen zichzelf werkzaam.

Als je waarneemt, dan breng je jezelf als geest in een toestand dat je licht (in jezelf als die bolvormige wolk) van buitenaf vórmbaar is tot een innerlijk ervaringsbeeld; je laat toe dat de buitenwereld zich als een lichtbeeld in je afdrukt, waardoor je je van je omgeving bewust wordt, waardoor je er weet van krijgt, waardoor je ermee kennismaakt.

Zo breng je jezelf in een geestestoestand van 'zich bewustzijn'. Het zich van iets bewust zijn is een geestestoestand(!). Het is een wetende geestestoestand die uitsluitend in de geest is te vinden.

Zie voor het onderwerp 'zich bewust zijn' (ook wel 'bewustzijn' genoemd) dit artikel:

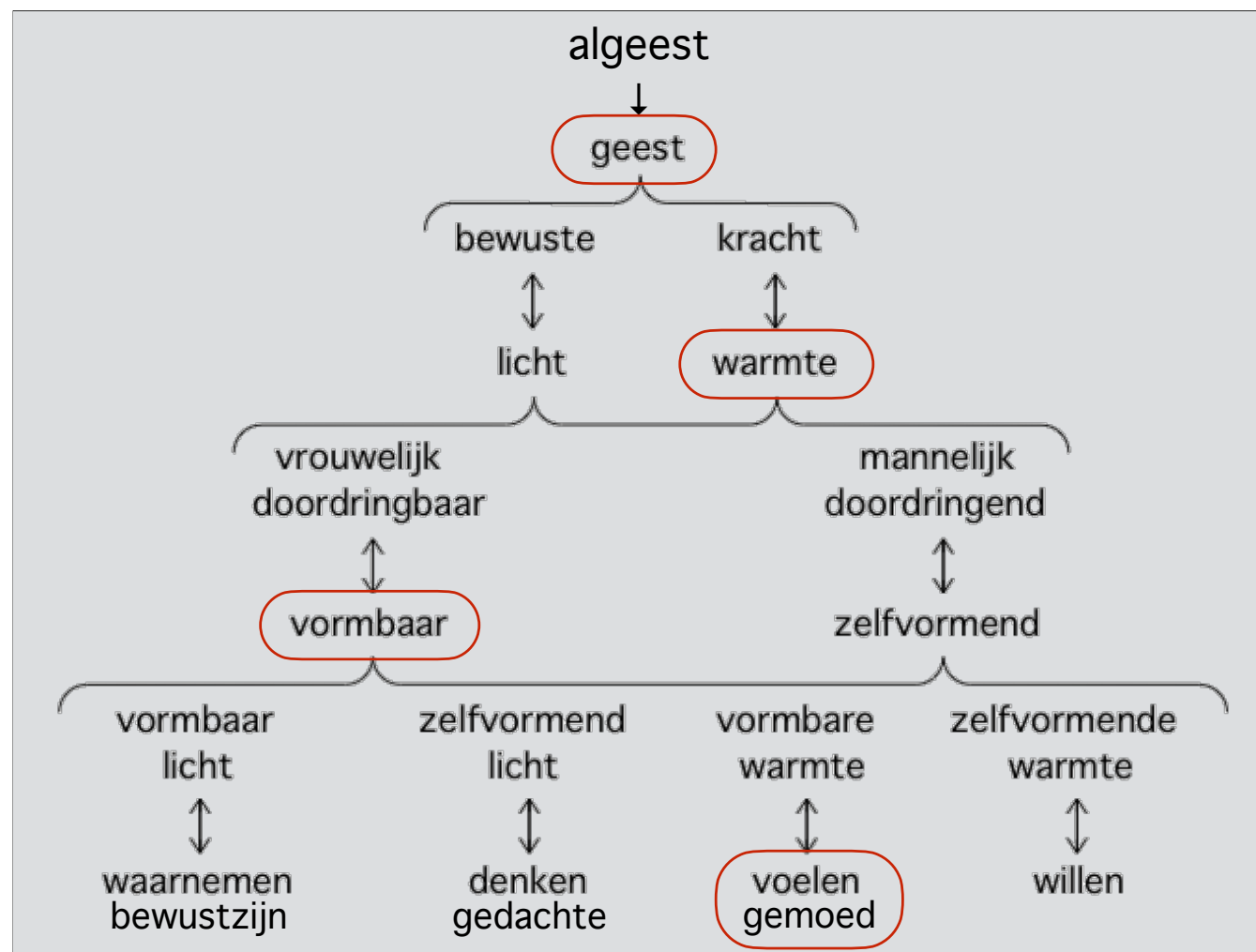
<https://www.geestkunde.net/woordenlijst/bewust-zijn-zich.shtml>

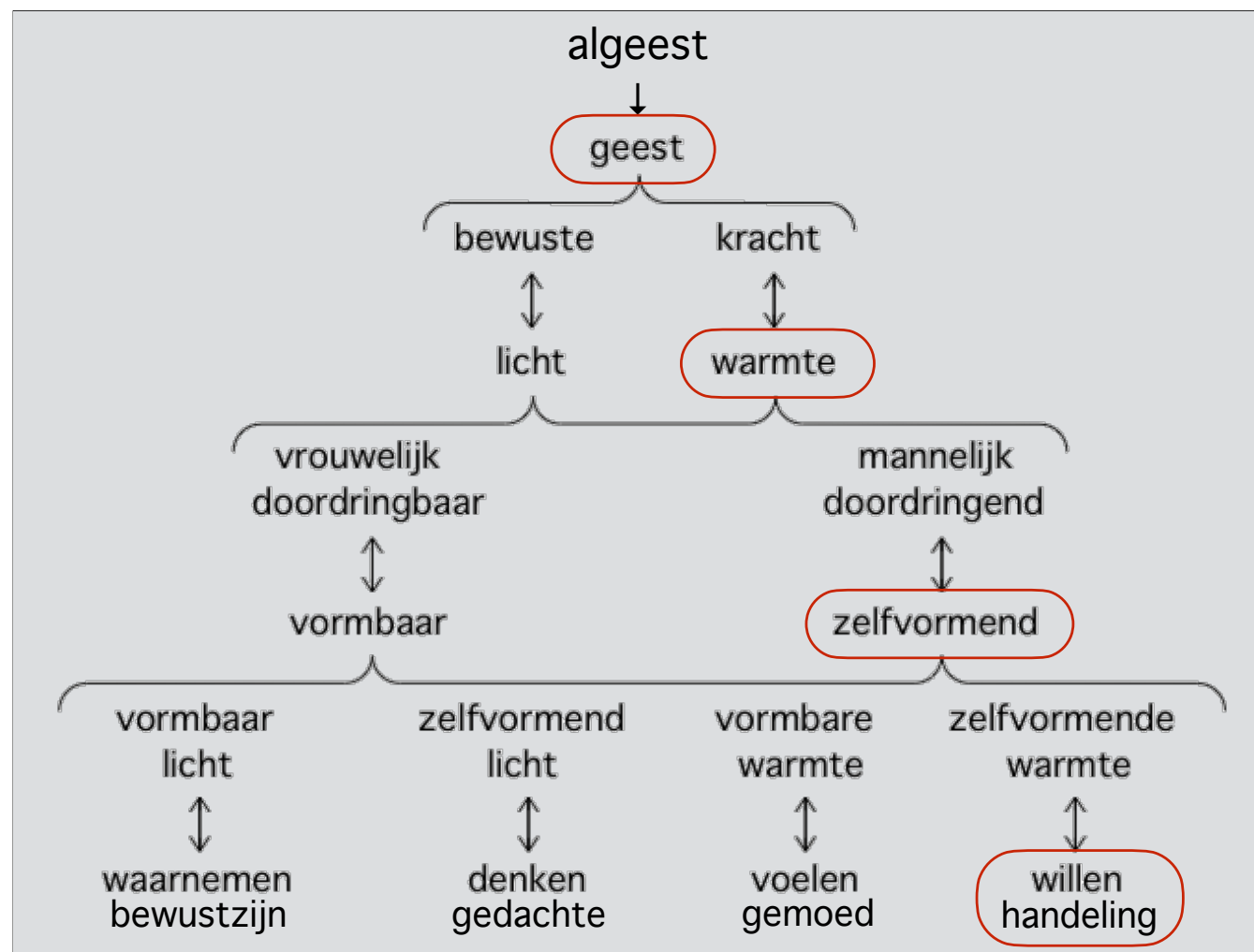
4. Als je denkt, breng je jezelf in een toestand dat je je licht van binnenuit zélf vormt tot een lichtbeeld, wat een denkbeeld is, een gedachte die je alleen met woorden goed weer kunt geven.

Zie voor het onderwerp 'kunstmatige intelligentie' dit artikel:

<https://www.geestkunde.net/woordenlijst/kunstmatige-intelligentie.shtml>

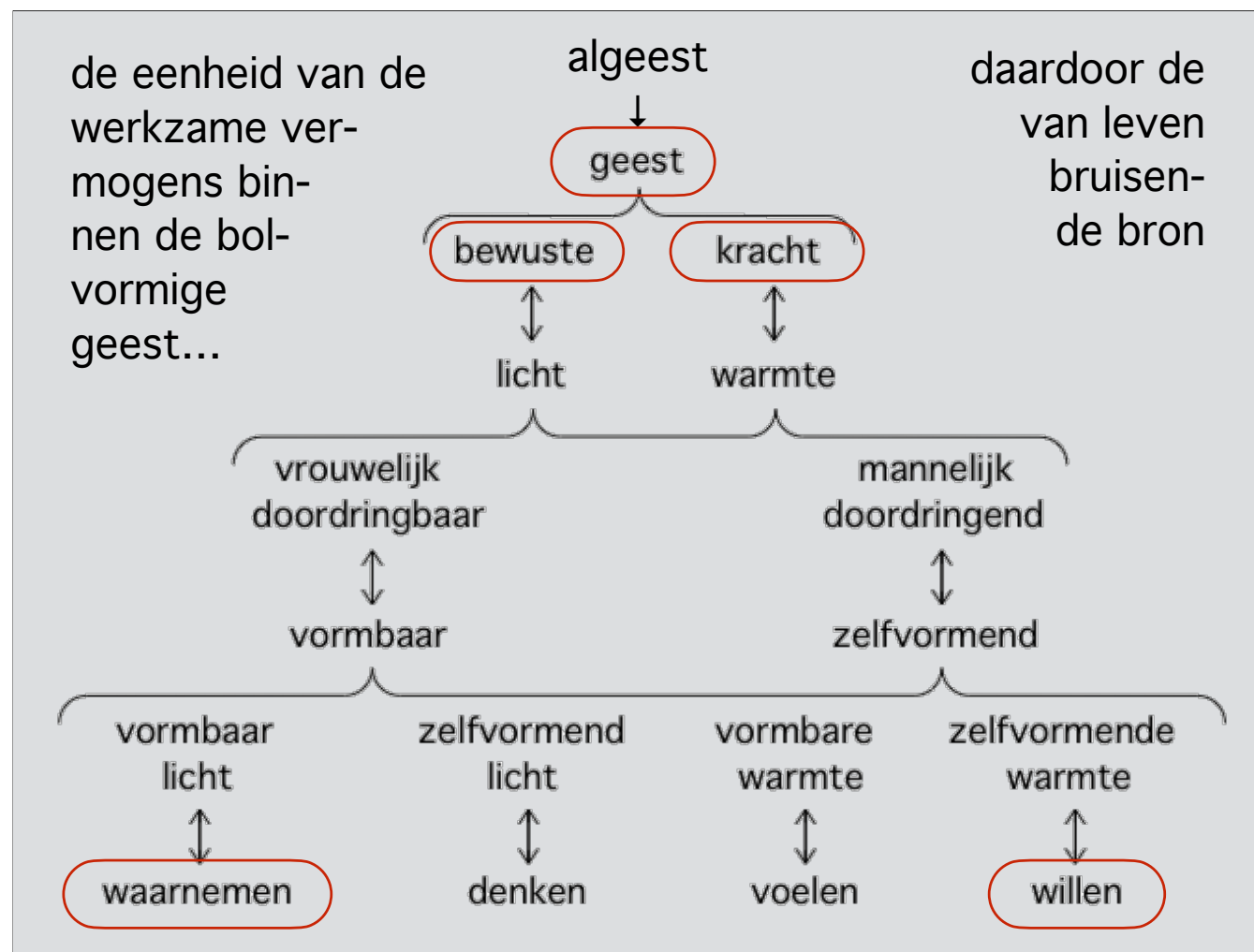
4. Als je voelt, dan breng je jezelf in een toestand dat je warmte, dat is dan je gemoedstoestand, van buitenaf vórmbaar is tot een gevoel, dat je door de gebeurtenissen in je omgeving kunt laten vormen; je laat die gebeurtenissen dan niet aan je voorbijgaan, maar je laat je gevoelsmatig raken door wat er in je omgeving met medemensen gebeurt, waardoor je met je medemensen kunt meevoelen, meeleven. Het gevoel is je eigen warmtetoestand, in jezelf, daardoor bén je je gevoel; terwijl een denkbeeld een lichtbeeld is, dat je ook voor je kunt stellen, daardoor héb je een gedachte. Een gevoel als warmtetoestand is zuiver persoonlijk, daardoor verbindt een gevoel personen met elkaar; een gedachte is een lichtbeeld dat je kunt begrijpen, vatten en met andere gedáchten kunt verbinden, daardoor is denken afstandelijk, onpersoonlijk. ('emotie' van Latijn 'emovere': eruit bewegen)

4. Als je wilt, dan ben je in een toestand dat je je warmte van binnenuit zélf omvormt tot wilskracht, waardoor je in staat bent de gedachten en gevoelens die je door te denken en te voelen hebt gevormd, naar buiten toe te uiten in uitspraken en handelingen.

Als je wilt, trek je jezelf als die bolvormige wolk samen waardoor je onder spanning komt te staan en je je kunt inspannen, werkzaam kunt zijn. Daarna laat je die samengetrokken geestestoestand los en kom je tot ontspanning. Is het door omstandigheden niet mogelijk die samengetrokken toestand te beëindigen, dan kan het overspanning komen.

(‘stress’ van Latijn ‘stringere’: spannen)

4. De werkzaamheid van de geest met zijn vermogens vindt plaats binnen die bolvormige wolk als een samenhangende eenheid, als een van leven bruisende bron.

Met het licht en het waarnemen hangt het vermogen samen zich bewust te zijn, met de warmte en het willen hangt het vermogen samen krachtig te zijn, waardoor het wezenlijke van de geest is, dat die de bewuste levenskracht is, die wil waarnemen, en het waargenomene wil overdenken en doorvoelen.

"Ik ben, ik weet en ik wil. Ik ben wetende en willende.
Ik weet dat ik ben en wil. Ik wil zijn en weten."

Augustinus - Blijdenissen, Boek XIII, XI.12

Dit is de beheerste geestelijke werkzaamheid
daarmee kun je:

- gebeurtenissen **verwerken**
- gebeurtenissen aanvaarden
- **aanpassen** aan omstandigheden
- door gebruik van je vermogens → **geestelijke groei**
- geweten en deugden

geweten: zelfbeschouwing, redelijke en zedelijke
zelfbeoordeling, z.n. zelfbeheersing

deugden: uit liefde aandacht, begrip en geduld
met medemensen

Dit is de beheerste werkzaamheid van de menselijke geest. Met die bewust beheerste geestelijke werkzaamheid ben je in staat:

- gebeurtenissen te verwerken, die in de tijd als schijnbare ‘stroom van gebeurtenissen’ op je toekomen
- te leren die gebeurtenissen te aanvaarden
- en je aan te passen aan voortdurend veranderende omstandigheden;
- doordat je jezelf staande moet houden in die stroom van gebeurtenissen, moet je je vermogens bewust en beheerst gebruiken en dat veroorzaakt geestelijke groei,
- tot ze uiteindelijk zijn ontwikkeld tot het geweten en de deugden, een toestand die er de oorzaak van is, dat de mens vrede om zich heen verspreidt.

Met de beheerste geestelijke werkzaamheid:

- door **inkeer** in jezelf
- ervaar je rechtstreeks je werkzame vermogens
- dit leidt tot onmiddellijke bewustwording
- van jezelf als werkzame geest
- de meest **wezenlijke ervaring**

“Kennend-begrijpen* en te Zijn, is hetzelfde.”
Parmenides

“Ik **denk** na, dus ik **besta!**” René Descartes

* (‘kennend-begrijpen: waarnemend-denken’)

Door inkeer in jezelf kun je de werkzaamheid van deze vermogens in jezelf ervaren en daardoor word je je onmiddellijk bewust van het bestaan van jezelf als geest!

De meest wezenlijke, paranormale ervaring is onmiddellijk te beleven door je aandacht door zelfbezinning naar binnen te keren naar je eigen geestelijke werkzaamheid.

"Kennend-begrijpen en te Zijn, is hetzelfde." Parmenides

“Ik denk na, dus ik besta!” René Descartes

(Je pense, donc je sois of: cogito, ergo sum, in zijn ‘Discours de la methode’)

5. De vermogens zijn de kenmerken van de **persoon**
'persoonlijkheid' is: al wat tot de persoon behoort

5. De vermogens zijn ook de kenmerken van de geest als de persoon.

- Het woord 'persoon' komt van het Latijnse 'per-sonare': er doorheen klinken en dat is nauwkeurig wat er gebeurt: het is de menselijke geest, die door zijn geestelijke vermogens te gebruiken in zichzelf gedachten, gevoelens en wilsbesluiten vormt, en die door de mond heen in de vorm van woorden tot klinken laat komen.

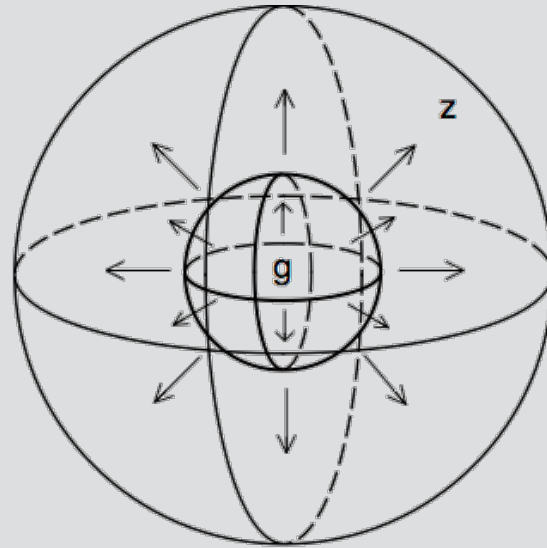
- De 'persoonlijkheid' betekent vervolgens: ál wat tot de persoon behoort en de kenmerken van de persoonlijkheid worden daardoor ook bepaald door die vermogens; want het enige, wat je als menselijke geest kunt en waarmee je daardoor kunt worden gekenmerkt, is je vermogen om de dingen om je heen waar te nemen, ze in jezelf te overdenken en te doorvoelen en er vervolgens iets mee te willen doen, wat je gewend bent op een bepaalde wijze te doen en wat daarna in je gedrag, in uitspraken en handelingen tot uiting komt.

- In dat gedrag, in je persoonlijke wijze van doen, komt de mate van bewuste beheersing van je vermogens tot uitdrukking en dat is daarmee de maatstaf voor de beoordeling van je persoonlijkheid.

- In de persoonlijkheid komt tot uitdrukking de werkzaamheid van de vermogens, die ons door de verdichting als eigenschappen van de algeest, als een áánleg zijn meegegeven. Alleen zijn wij allen nog in ontwikkeling, het is met ons nog niet geworden wat het zou kunnen zijn. Daardoor komen de vermogens bij iedere mens op een meer of minder beheerste wijze in het gedrag tot uitdrukking.
- Maar uiteindelijk leidt geestelijke ontwikkeling tot een bewust en beheerst gebruik van alle vermogens, waardoor de persoonlijkheid door innerlijk evenwicht wordt gekenmerkt.

6. Werkzaamheid vermogens als oorzaak van de ziel

- 'geest' van Gotisch 'ghei-': aandrijven, in beweging zetten
'gist': het van leven bruisende
- 'ziel' van Gotisch 'salida': woonruimte, zaal en
Gotisch 'saiwalo': binnenzeetje

aura: uitstraling, ziel
de geest 'woont' in zijn ziel

waarnemen → kennis-ziel
denken → gedachten-ziel
voelen → gevoelservaringen-
willen → wilsbesluiten-ziel

in de ziel: **geheugen**, geheel
van inhouden die de ziel bevat

6. De vermogens komen niet alleen tot uitdrukking in de persoonlijkheid, maar ook in de 'geestgedaante', die het voertuig voor de geest in de geestelijke wereld is en die de vorm heeft van de menselijke gestalte - en van daaruit krijgt ook het lichaam vorm, het voertuig voor deze stoffelijke, tijdelijke wereld.

Om te kunnen beschrijven hoe die vorm is ontstaan, moet ik eerst het onderscheid tussen geest en ziel duidelijk maken, want het is de ziel, die in de loop van de ontwikkeling van bolvorm tot geestgedaante wordt omgevormd:

geest komt etymologisch van het Gotische: 'ghei-', aandrijven, in beweging zetten en hangt samen met 'gist': het van leven bruisende, en met 'geijser': afwisselend rustende en werkzame springbron; ziel komt van: 'salida', zaal, woonruimte en 'saiwalo': binnenzeetje.

(Bisschop Wulfila, 4e eeuw, in Oekraïne, vertaalde de Griekse bijbel in het Gotisch)

Met het geopende geestesoog is het volgende te zien. De geest is de bewuste, vermogende levenskracht, die binnenin zichzelf als bol van licht en warmte werkzaam is met de vermogens; door de werkzaamheid

van de vermogens ontstaat om de geest een uitstraling ('aura'): de ziel, een vormbare ruimte waarin de geest als het ware 'woont' en waarin de voortbrengselen van de vermogens kunnen worden afgedrukt en bewaard: kennis van het waarnemen, gedachten van het denken, gevoelservaringen en wilsbesluiten: dit is het geestelijke deel van het geheugen (het stoffelijke deel zit in de hersenschors).

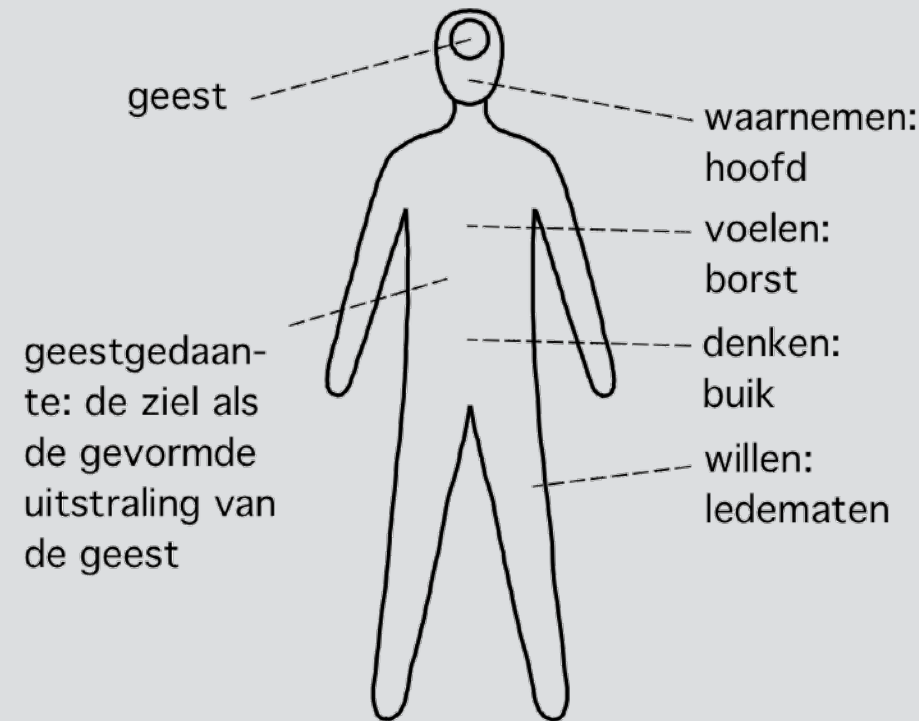
Ieder vermogen heeft een eigen uitstraling; zo houd je je kennis en gedachten vast in je geheugen, dat zich in die uitstraling bevindt; een gedachte wordt als een lichtbeeld in de geest gevormd door te denken en een afdruk van dat beeld wordt vervolgens in de ziel bewaard als geheugeninhoud, die je van daaruit je weer kunt 'her-inneren' als je je aandacht op dat beeld richt.

De geest is ijler dan de ziel, daardoor wordt door helderzienden eerst de ziel gezien, pas later de geest. Maar de ziel is een uitstraling van de werkzaamheid van de geestelijke vermogens en is een eigenschap, een verlengstuk van de geest.

Zie ook Barbara Brennan, 'Licht op de aura'

<https://www.geestkunde.net/uittreksels/brennan-licht-op-de-aura.html>

Vermogens als vormende krachten: **geestgedaante**,
de menselijke gestalte: de door de geest omgevormde
ziel als uitstraling van zichzelf

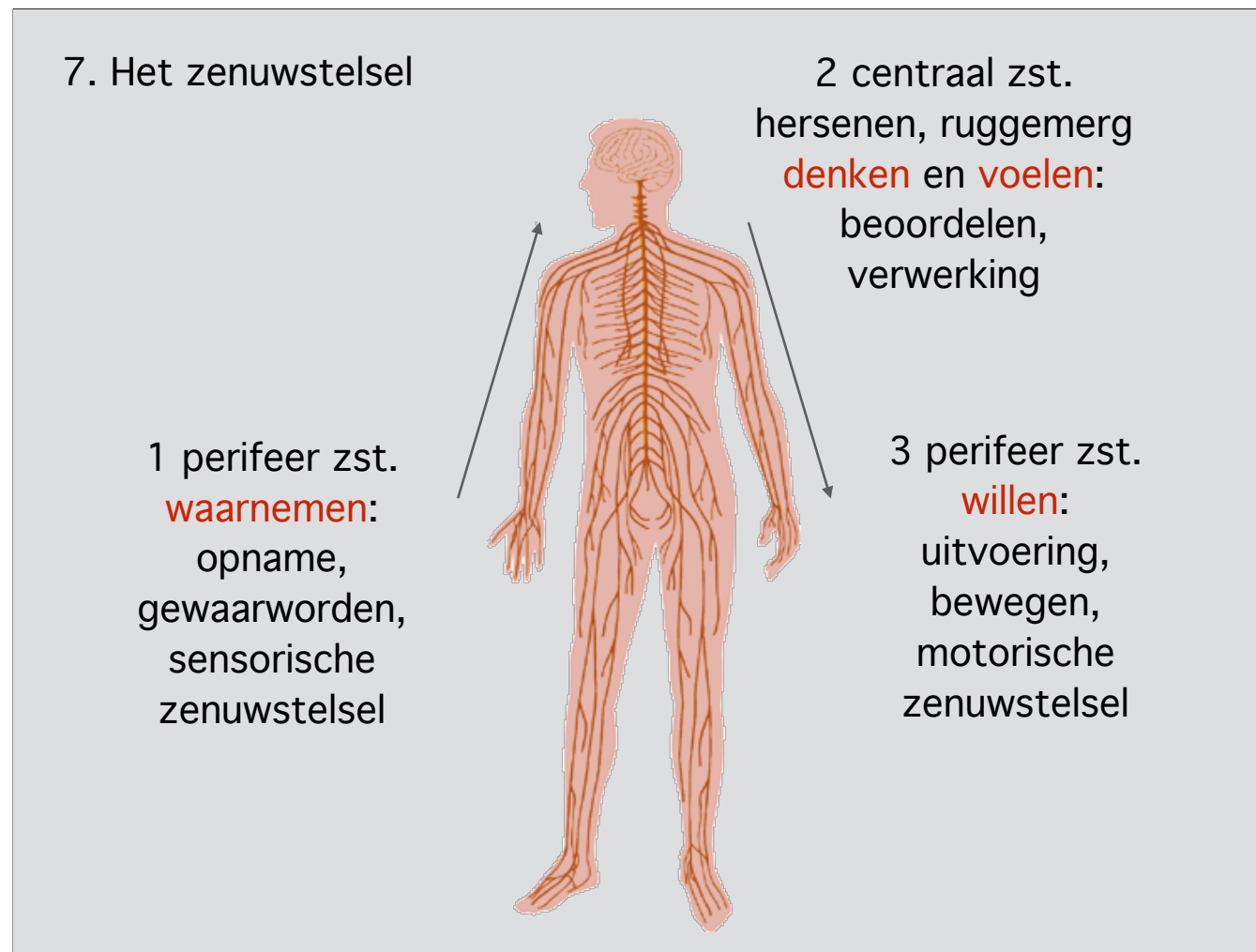
Door je vermogens bewust en beheerst te leren gebruiken, ontwikkel je je vermogens tot vormende krachten; daardoor gaan ook de éigenschappen van de vermogens op die vormbare uitstraling inwerken, waardoor de aanvankelijke bolvorm van de ziel langzaam maar zeker, in de loop van de evolutie, de menselijke vorm krijgt: de 'geestgedaante' (de verzelfstandigde vorm van het voltooid deelwoord 'gedaan': gedaante);

in overeenstemming met de mate van de ontwikkeling van de vermogens hebben zij gedurende de miljoenen jaren durende ontwikkeling van levensvormen die op aarde hebben bestaan, op die uitstraling ingewerkt en er een bepaalde vorm aan gegeven; de geleidelijke ontwikkeling van al die levensvormen tijdens de evolutie, getuigt van deze langzame ontwikkeling van de geestelijke vermogens, die wat hun vórm betreft uiteindelijk tot de menselijke gestalte heeft geleid.

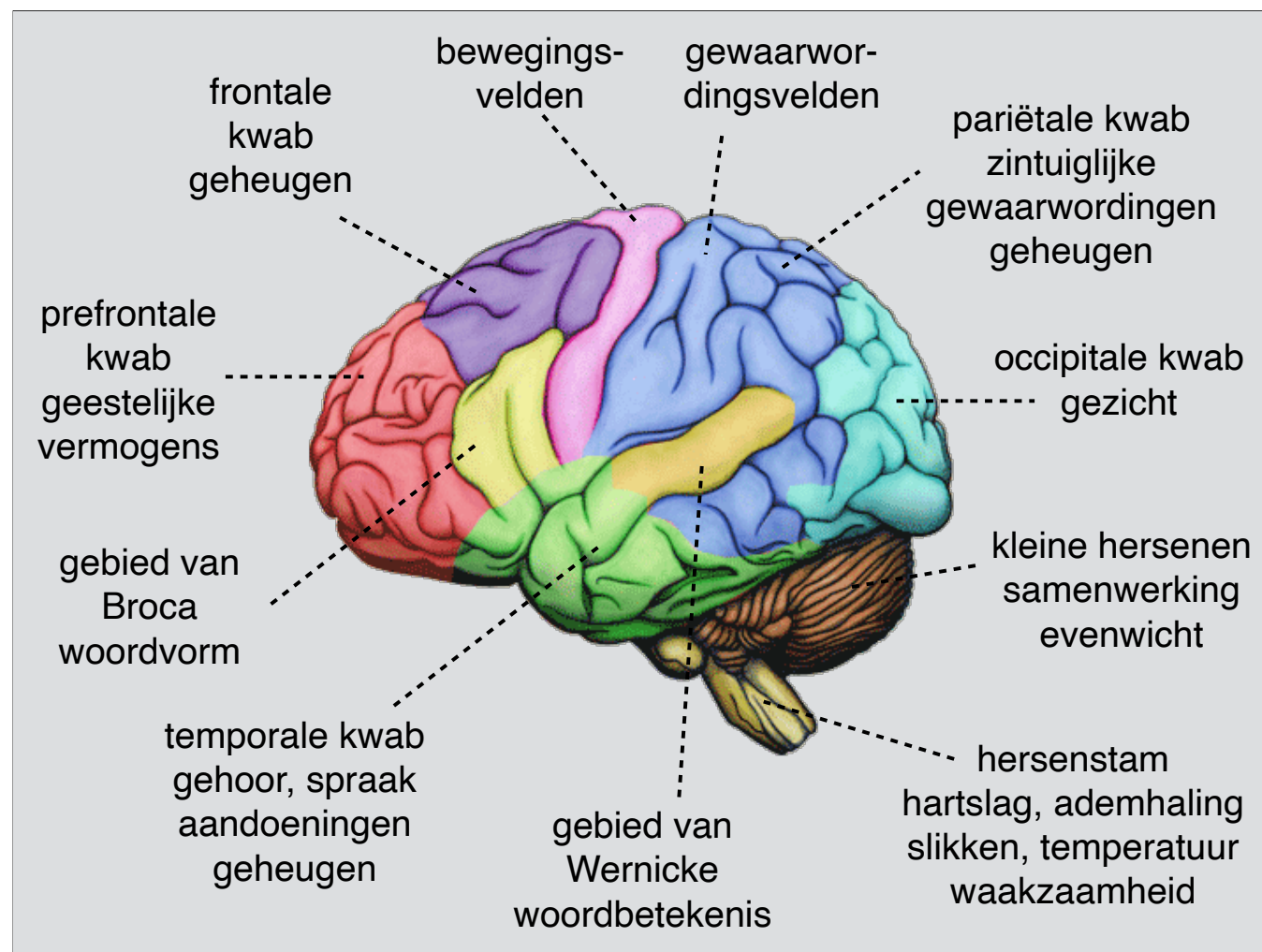
De zichtbare evolutie (Darwin) hangt samen met onze geestelijke geschiedenis en is het gevolg van onze geestelijke inspanningen en groei.

Op de volgende wijze hebben de eigenschappen van de vermogens vorm gegeven aan delen van de ziel, daardoor aan de geestgedaante en vervolgens ook aan het menselijke lichaam, dat de uitdrukking ervan is in de stof:

- a. de eigenschappen van het waarnemen als het vermogen indrukken in zich op te nemen, hebben vorm gegeven aan het hoofd, waar niet alleen veel zintuiglijke indrukken worden opgenomen (gezicht, gehoor, smaak, reuk, tast), maar ook voedsel wordt opgenomen en lucht wordt ingeademd;
- b. de eigenschappen van het denken als het vermogen die indrukken te ontleden (dat is het denken als verstand) en weer samen te voegen (het denken als de rede), hebben vorm gegeven aan de voedsel ontledende werkzaamheid van maag en darmen, en de samenvoegende werkzaamheid van voedingsstoffen van de lever, in de buik, waar voedsel wordt ontleed en samengevoegd tot lichaamseigen stoffen; in de nieren, die zowel een ontledende als een samenvoegende werkzaamheid hebben voor wat de samenstelling van het bloed betreft;
- c. de eigenschappen van het voelen als het vermogen anderen lief te hebben en te willen verzorgen, hebben vorm gegeven aan hart en longen in de borst en het bloedvatstelsel dat daarmee is verbonden, waarmee alle lichaamscellen worden verzorgd en onbaatzuchtig van voedingsstoffen worden voorzien en afvalstoffen worden verwijderd;
- d. de eigenschappen van het willen - het vermogen in beweging te komen en te gaan handelen - hebben vorm gegeven aan de ledematen en aan de spieren ervan.

7. De geestelijke vermogens komen ook tot uitdrukking in de opbouw van het zenuwstelsel. Het zenuwstelsel bestaat uit het centrale zst (hersenen en ruggemerg) en het perifere zst. het perifere zst. bestaat uit het opnemende, sensitieve zst.: dit hangt samen met het waarnemen en het uitvoerende zst, het motorische: het willen
Het centrale zst verwerkt de gegevens in ruggemerg en hersenen: de verwerkende vermogens zijn het denken en voelen.

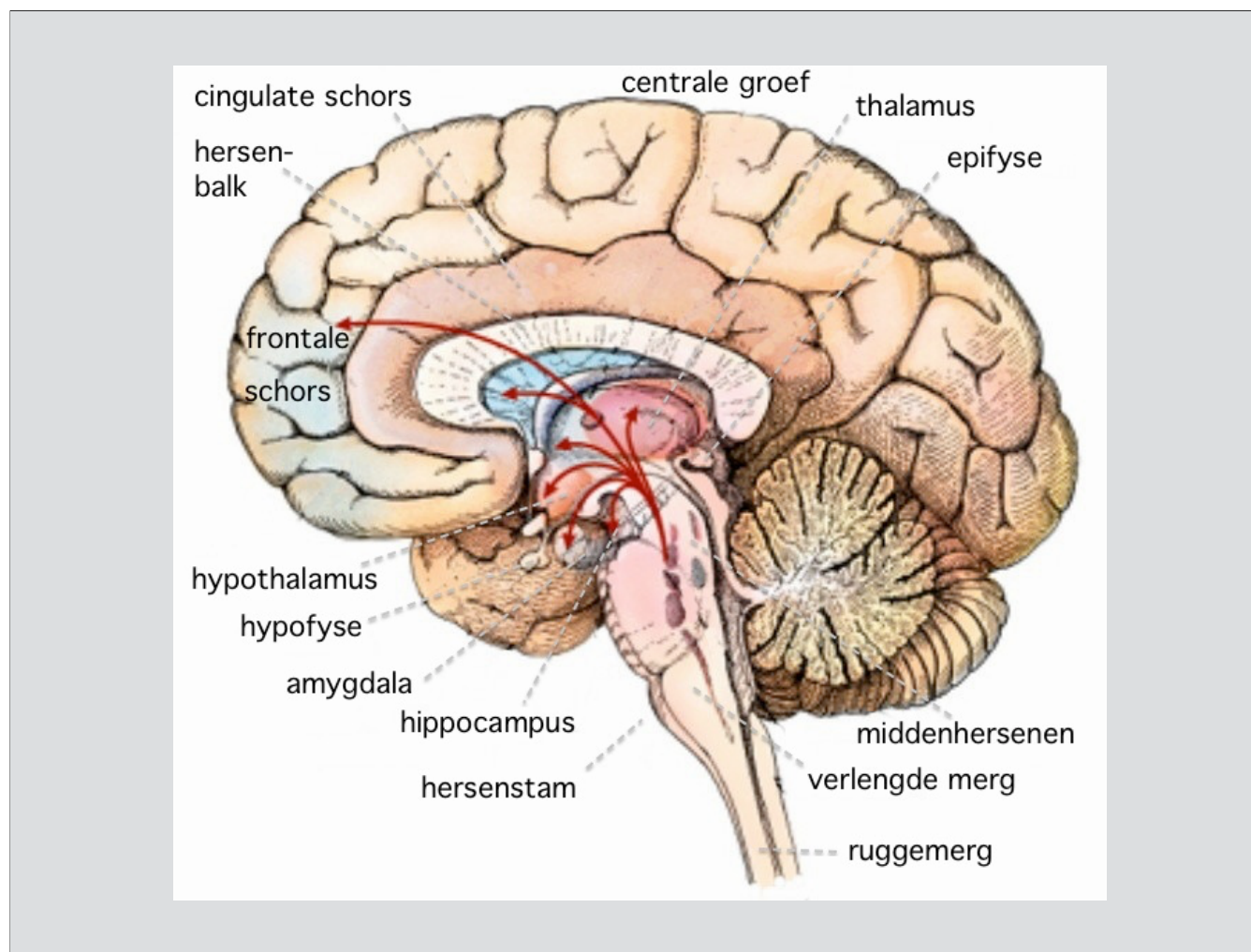

Het hoofdorgaan van het zenuwstelsel zijn de hersenen.

Het woord 'hersenen' (en Duits Gehirn) hangt etymologisch samen met het Sanskriet 'siras': hoofd, kop; dat hangt weer samen met Latijn 'senior' en Frans 'sire': heer, hoofd; terwijl 'brein' samenhangt met het Grieks 'bregma': schedel.

Het woord 'brein' duidt alleen de schedel aan die aan de buitenkant is te zien, 'hersenen' duidt de kern aan die daar binnenin aanwezig is.

De hersenschors is aan de buitenkant verdeeld in een aantal kwabben, gebieden of velden, ieder met een eigen betekenis.

De hersenen worden met de meervoudsvorm aangeduid, omdat zij uit een samenstelsel van onderdelen bestaan, zoals de hersenschors aan de buitenzijde, de tussenhersenen met de basale kernen in het midden, het limbische systeem (basale kernen en de zoom van de schors in een kring om de tussenhersenen heen, de cingulate schors), de middenhersenen en de hersens-tam, en de kleine hersenen.

8. de geestelijke vermogens en de hersenschors

de schematische verdeling van de vermogens (en van zintuigen en skeletspieren) over de hersenschors

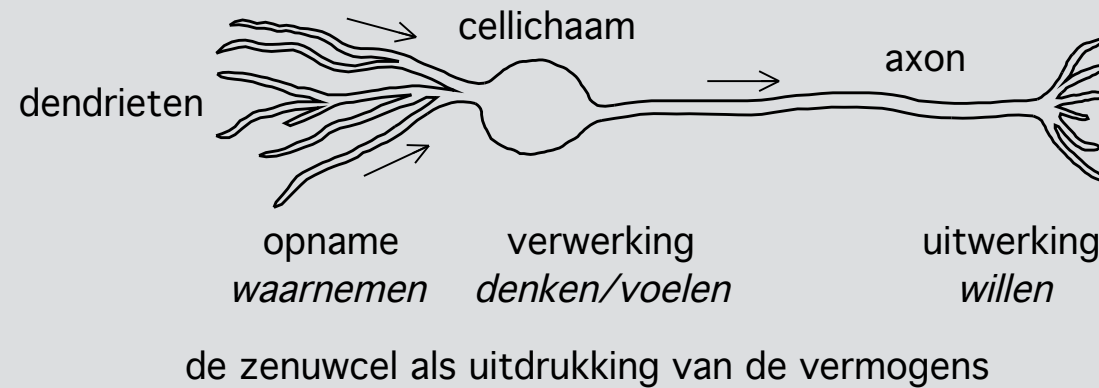
sc: sulcus centralis, middelste groef

8. Ook de werking van bepaalde gebieden van de hersenschors komt met de eigenschappen van de geestelijke vermogens overeen.

Wat vroeger al bekend was: het waarnemen achter de middelste groef, het willen ervoor (homunculus).

Nu gevonden: bij rechtshandigen links het denken, de woordvorming (Broca vorm en klank, Wernicke betekenis); het voelen rechts, intuïtie, herkenning lichaamstaal, toon van de stem, gezichten.

9. De zenuwcel is de bouwsteen van het zenuwstelsel

9. De zenuwcel (neuron) bestaat uit een cellichaam, zoals alle soorten cellen. Bijzonder zijn hier de uitlopers: de zeer vele dendrieten en de ene axon.

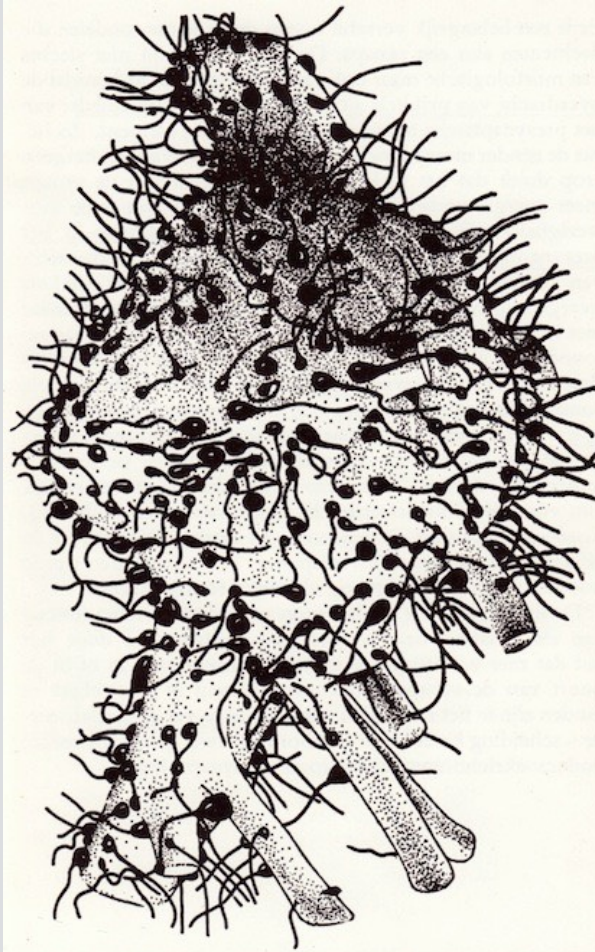
Dendrieten nemen de prikkels op, het cellichaam verwerkt ze door optellen van bevorderende en aftrekken van remmende prikkels.

Een orgaantje bij het begin van de axon (hilus) geeft een nieuwe prikkel af als een bepaalde spanning is bereikt.

Het axon voert de prikkel naar het doelorgaan: een andere zenuwcel, een spier of een klier.

Dit verloop komt met de vermogens overeen.

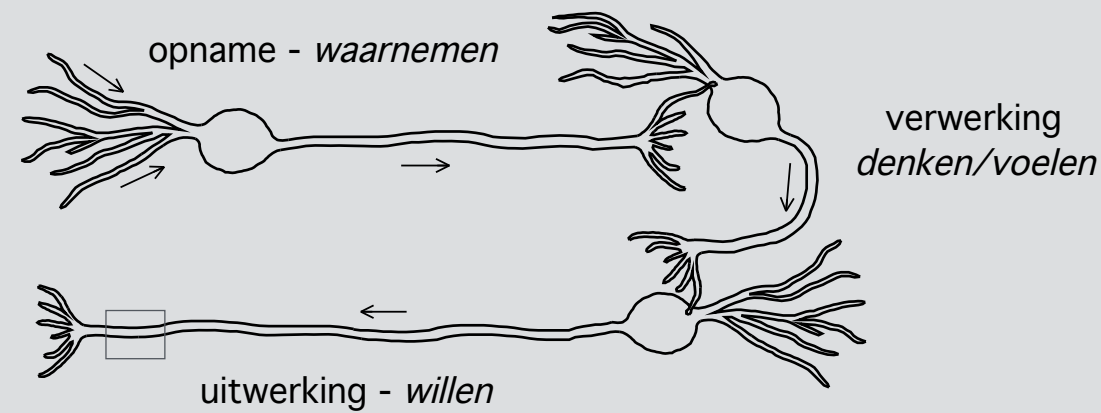
zenuwcel
met groot
aantal uit-
lopers van
andere cel-
len:
dendrieten
en axonen

Figuur 7. Cellichaam van een motorische voorhoorn cel met vele tientallen eindigingen van andere zenuwcellen.

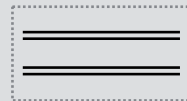
Het zenuwstelsel bestaat uit 80 - 100 miljard zenuwcellen, die met ieder 1000 dendrieten met de andere cellen zijn verbonden.

de reflexboog: drie zenuwcellen

de reflexboog als uitdrukking van de vermogens

de reflexboog is de functionele eenheid
van het zenuwstelsel

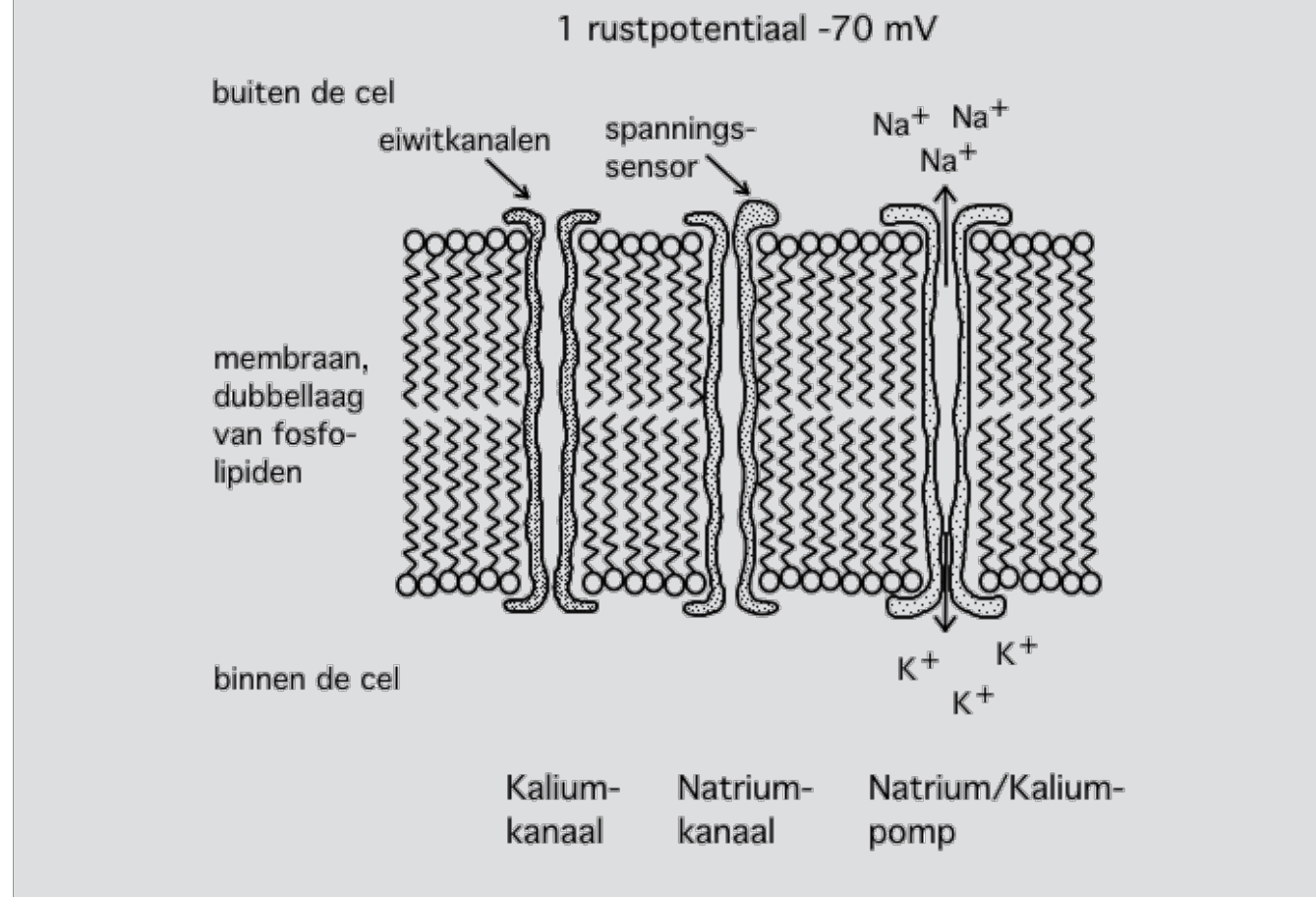
het membraan van de zenuwcel is
is een dubbellaag van fosfolipiden
dit zorgt voor de prikkelvoortgeleiding

Het gehele zst. is opgebouwd uit reflexen: een opnemend neuron, een verwerkend neuron en een uitvoerend neuron.

Ook dit komt weer overeen met de eigenschappen van de vermogens: waarnemen, denken, voelen en willen.

Een zenuwprikkel verloopt over en door het membraan, wat een dubbellaag van fosfolipiden is. Daar geschiedt de prikkelvoortgeleiding.

10. De fysiologische eigenschappen van de zenuwcel

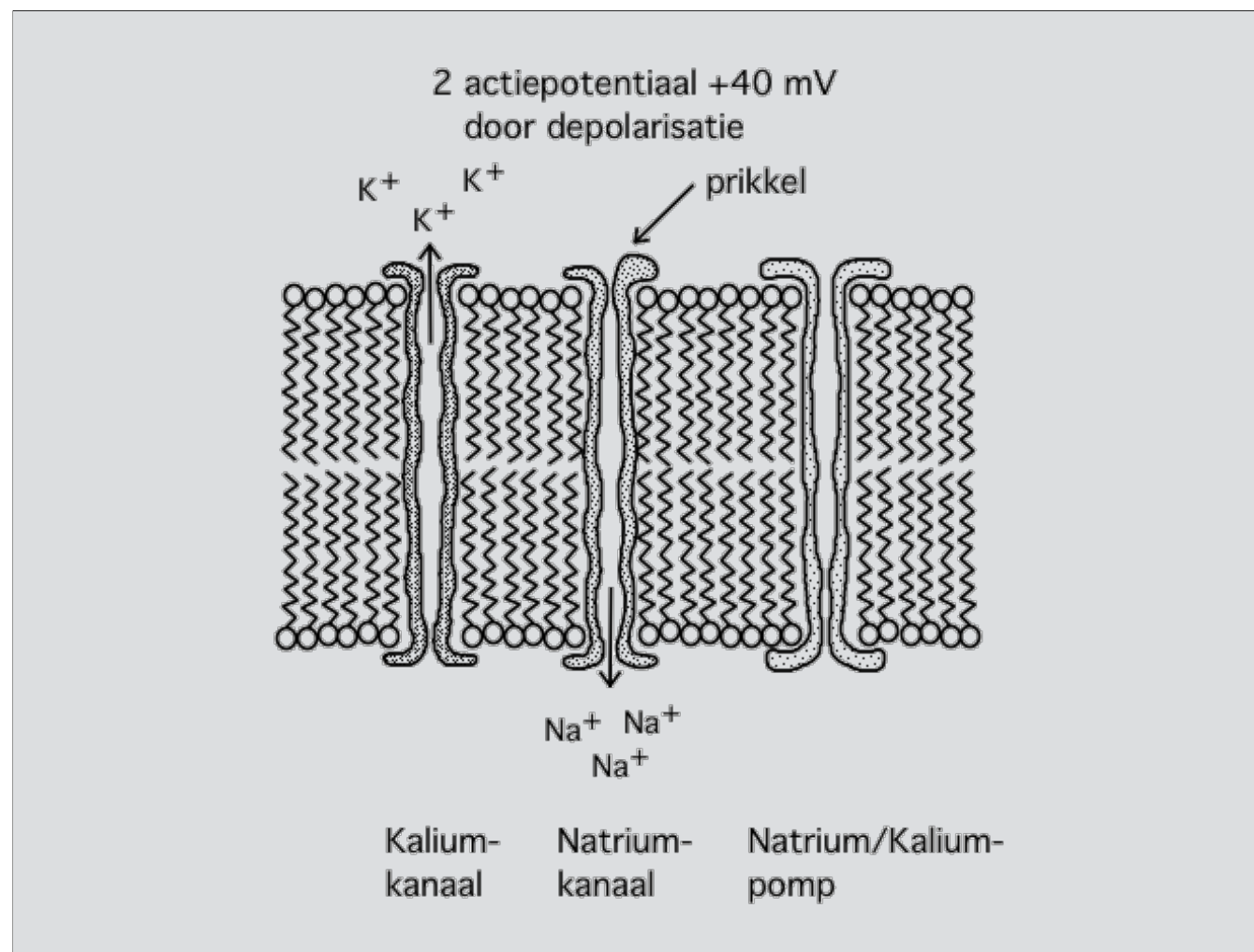
10. Werking

De prikkelverwerking verloopt door de wand én over de wand van de cel: het membraan. Dit is een dubbellaag van fosfolipiden, een verbinding van fosforzuur met een vet. De fosformoleculen bevinden zich aan de buitenkant, de vetten in het midden.

Voor het verloop van de zenuwprikkel bevinden zich in het membraan drie soorten kanaalvormige eiwitten: het kaliumkanaal, het natriumkanal en de Na/K-pomp. Deze pomp brengt Na-ionen naar buiten en K-ionen naar binnen (3:2). Daardoor ontstaat een spanningsverschil van -70 mV tussen binnen en buiten: de rustpotentiaal, de grondtoestand.

De twee kanalen zijn sluizen, die in de rusttoestand zijn gesloten.

De beide kanalen kunnen worden geopend door de 'spanningssensor' op het Na-kanaal. Dit is gevoelig voor b.v. druk, warmte of door veranderingen in de Na-concentratie (spanningsgevoelig).

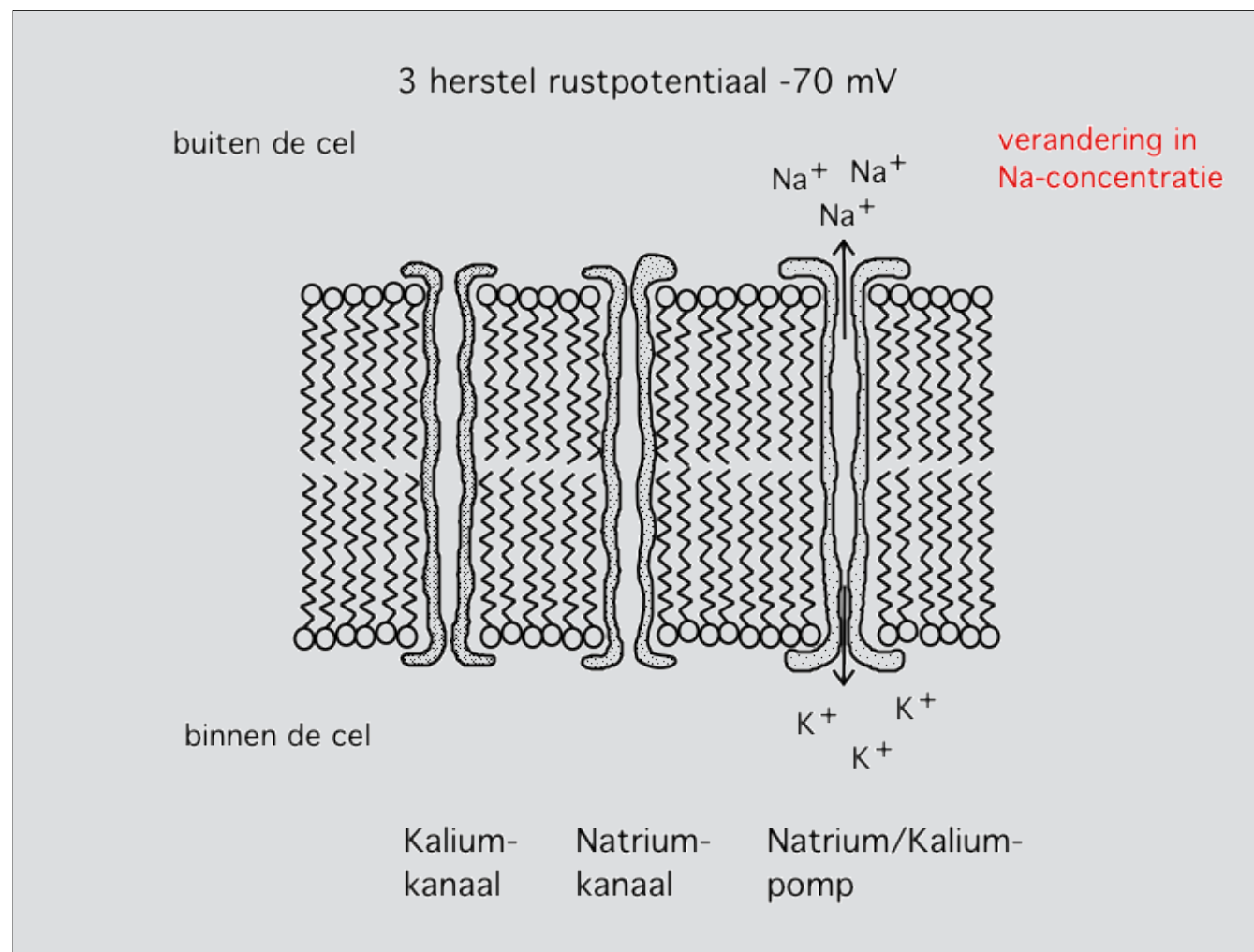

Nu komt er een prikkel.

De kanalen gaan dan open en Na stroomt weer naar binnen en daardoor K naar buiten. Dit gebeurt passief door diffusie, door het concentratieverschil tussen binnen en buiten.

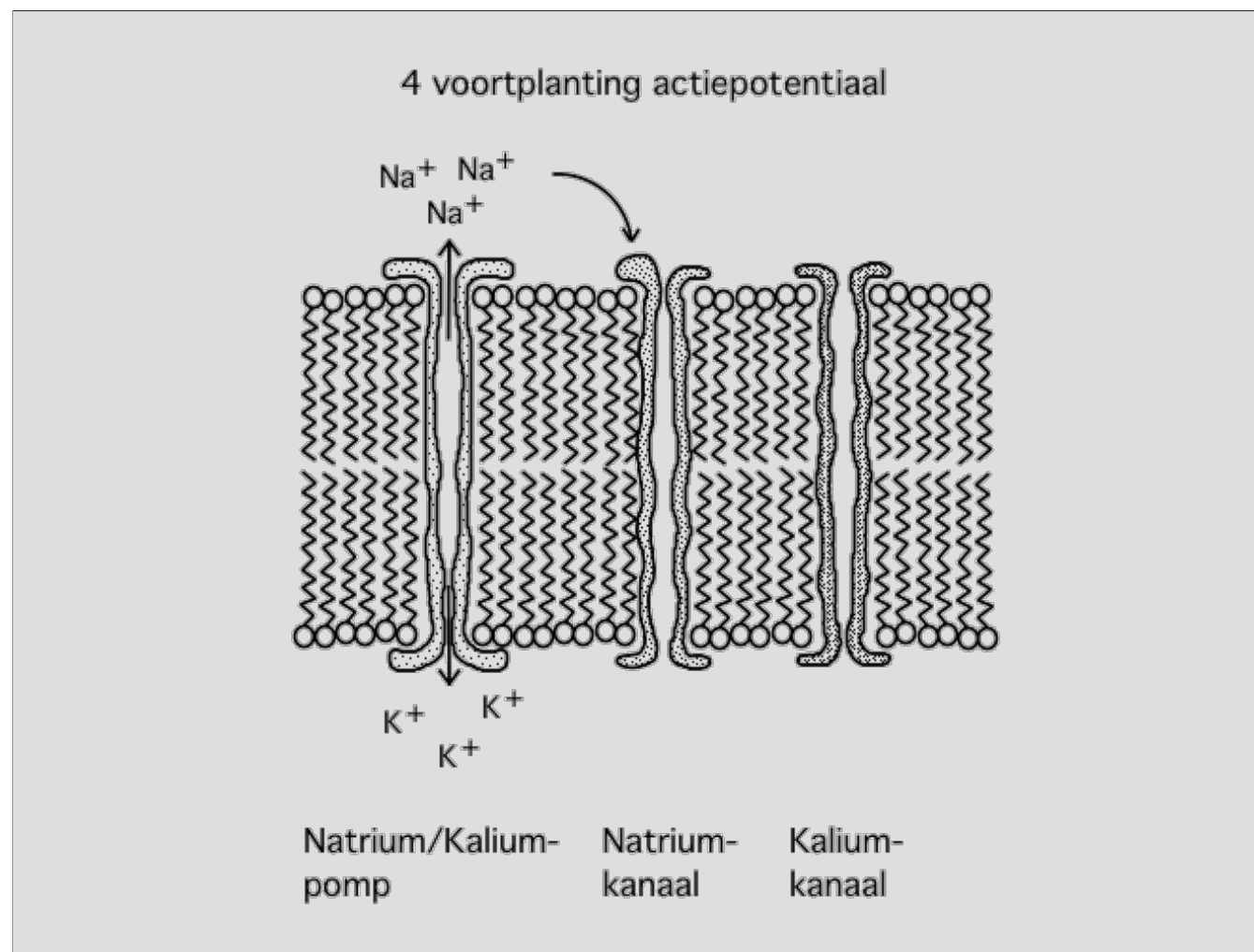
De toestand die nu optreedt heet de depolarisatie, de spanning tussen binnen en buiten slaat om van -70 tot +40 mV. Dit is in feite een ompoling van het membraan.

Deze depolarisatie veroorzaakt ter plaatse de 'actiepotentialaal', in feite de zenuwprikkel

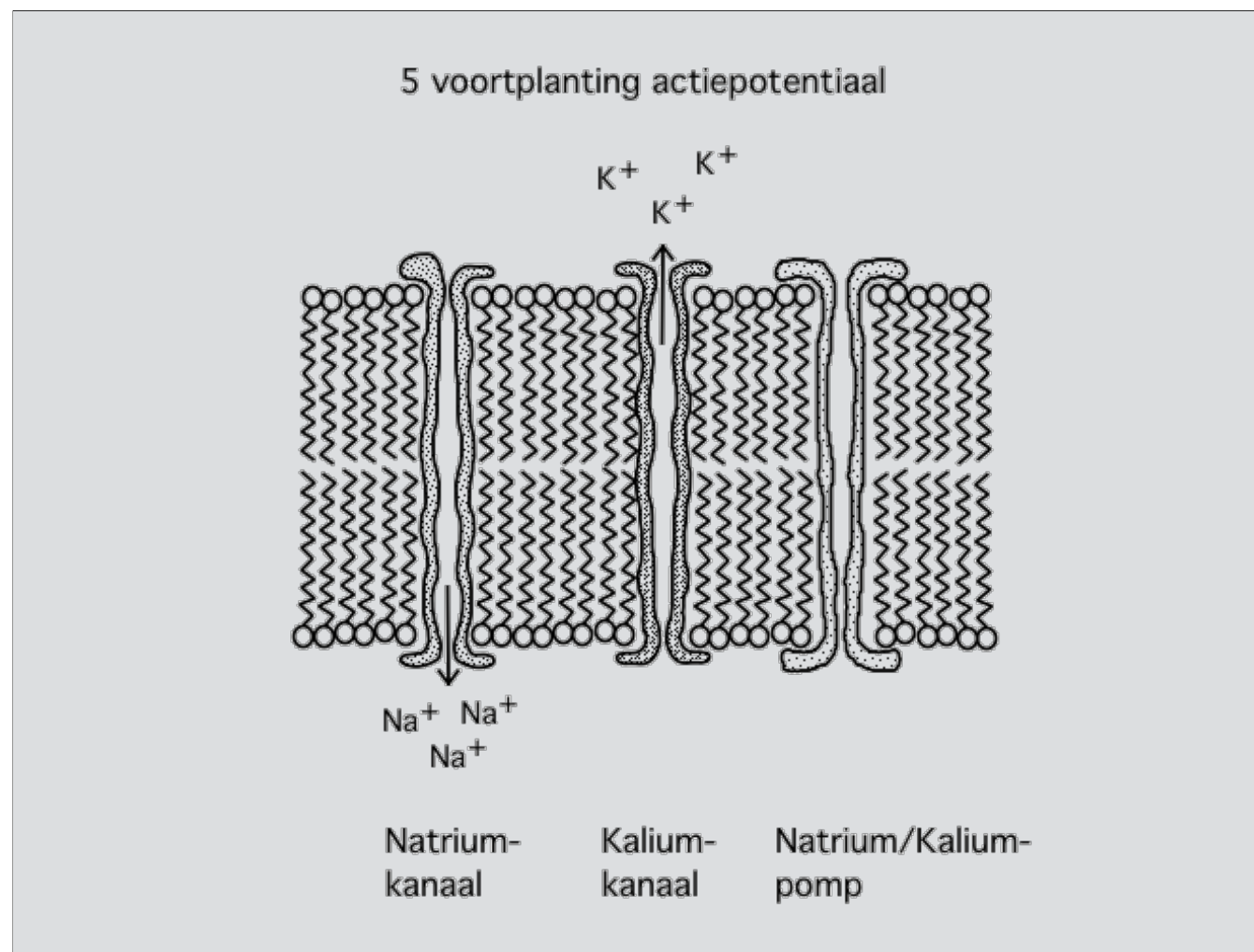

Daarna sluiten de beide kanalen zich en pompt de Na/K-pomp Na weer naar buiten en K naar binnen, tot de rustpotential weer is hersteld. Dit gebeuren duurt 3 millisec.

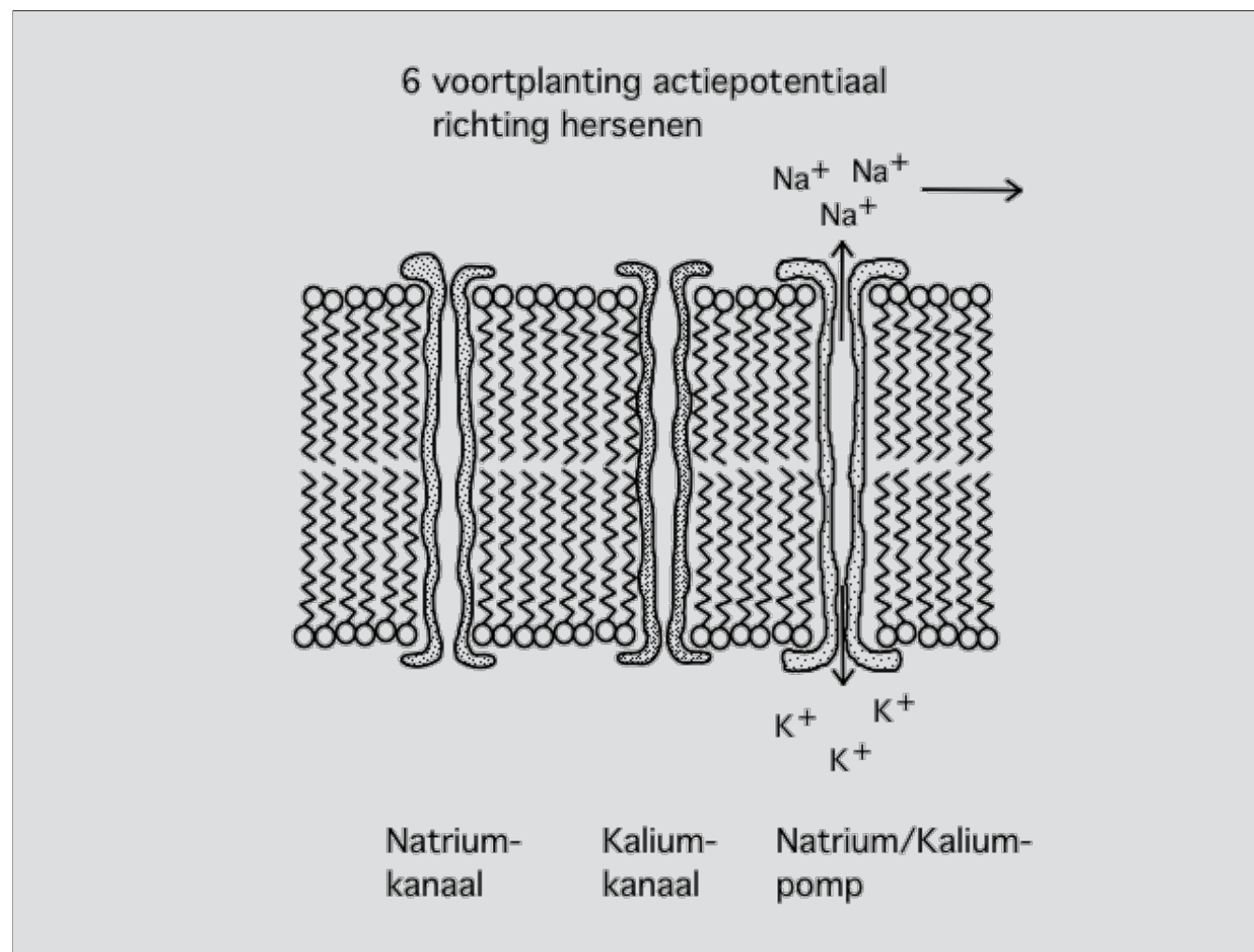
De beide kanalen zijn nu even niet prikkelbaar, de z.g.n. refractaire periode.

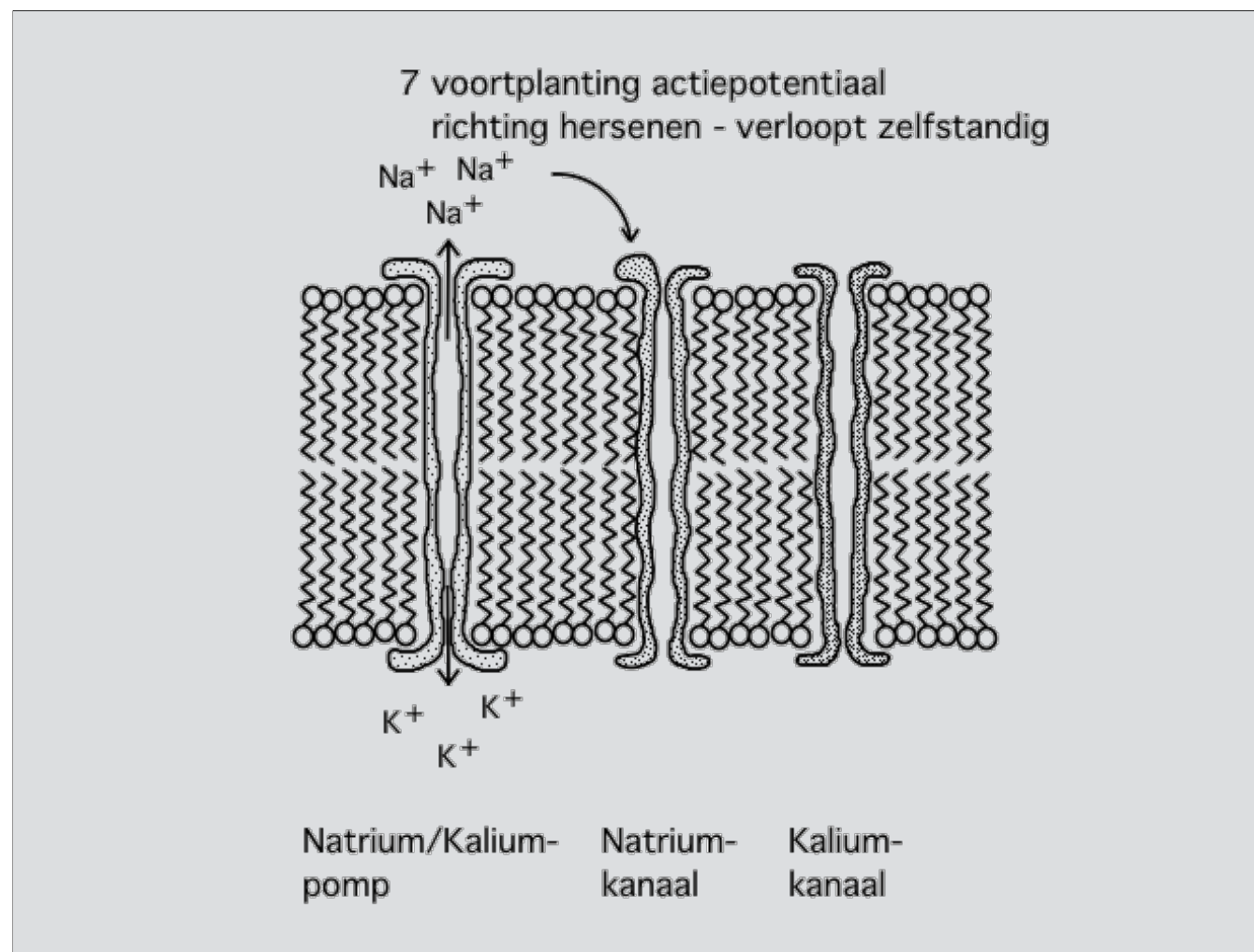
Door de verandering in Na-concentratie rondom de pomp wordt een volgend Na-kanaal (in de richting van de hersenen) geprikkeld. Daardoor openen nabijgelegen kanalen zich met een volgende depolarisatie als gevolg.

De actiepotentialiaal komt door ompoling in het ernaast gelegen gebied op het membraan.

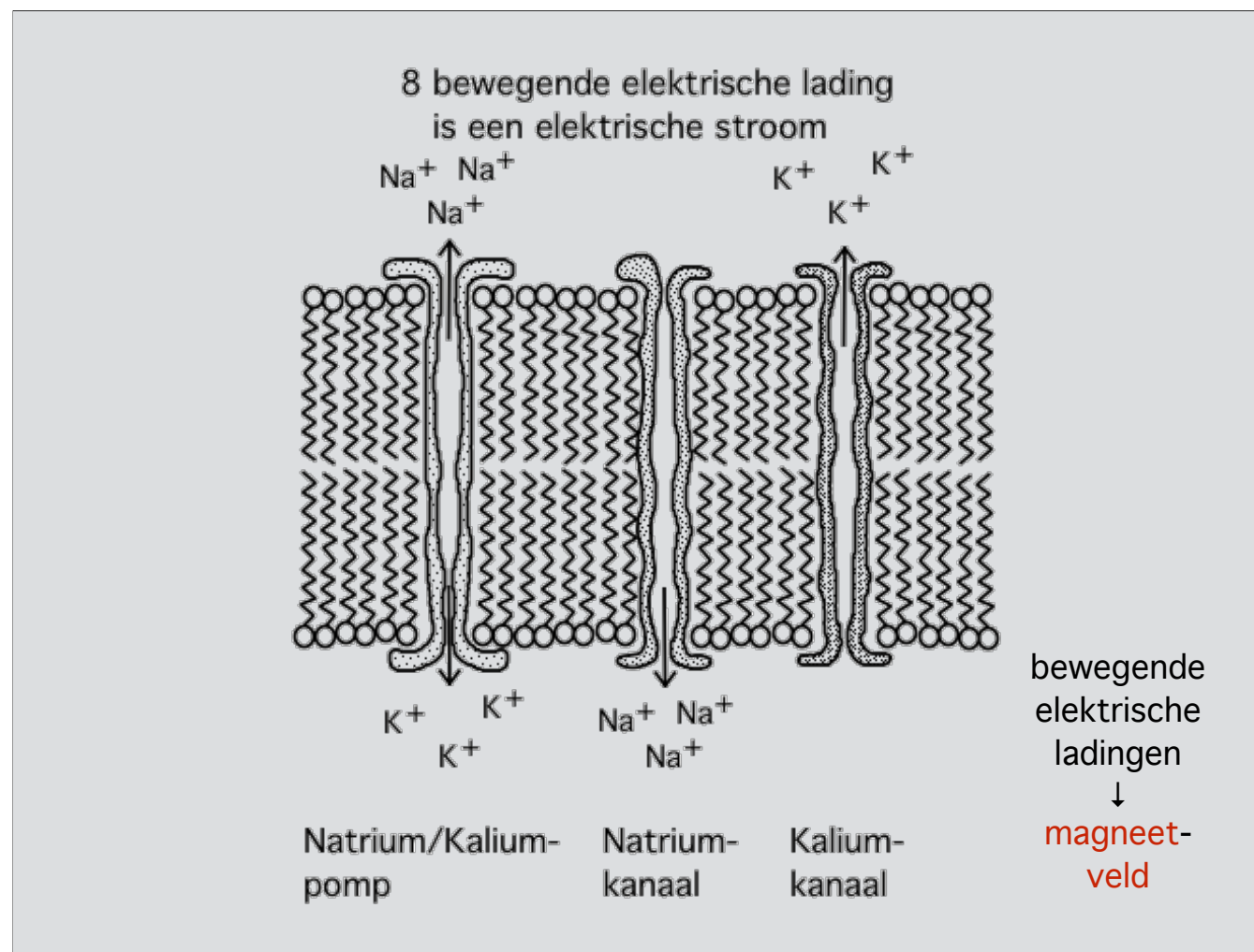
De Na/K-pomp herstelt weer de rustpotentialiaal, maar dat heeft opnieuw een verandering van de Na-concentratie tot gevolg, die inwerkt op het volgende kanaal

waardoor de volgende kanalen opengaan. Zo wordt de zenuwprikkel voortgeleid, in en over het membraan. De prikkel is een elektrochemisch gebeuren van afwisselend polarisatie en depolarisatie, een golf van elkaar opwekkende ompolingen.

De voortplanting van de zenuwprikkel is dus niet een elektrische stroom, maar een biochemisch gebeuren over het membraan.

De voortgang van deze zenuwprikkel heeft een onverstoort, 'alles-of-niets' verloop; als deze eenmaal in gang is gezet, plant die zich uit zichzelf voort (op dezelfde wijze als licht, waar elektrische en magnetische velden elkaar afwisselend opwekken).

De enige plaats waar een elektrische stroom wordt opgewekt, is in de drie kanalen, waar Na- en K-ionen heen en weer worden gestuurd.

Deze elektrische stroom wordt gemeten als het elektro-encefalogram (EEG Elektro-Encefalo-Gram).

Bewegende elektrische ladingen veroorzaken echter ook een magnetisch veld(!).

11. De elektromagnetische eigenschappen van de zenuwcel

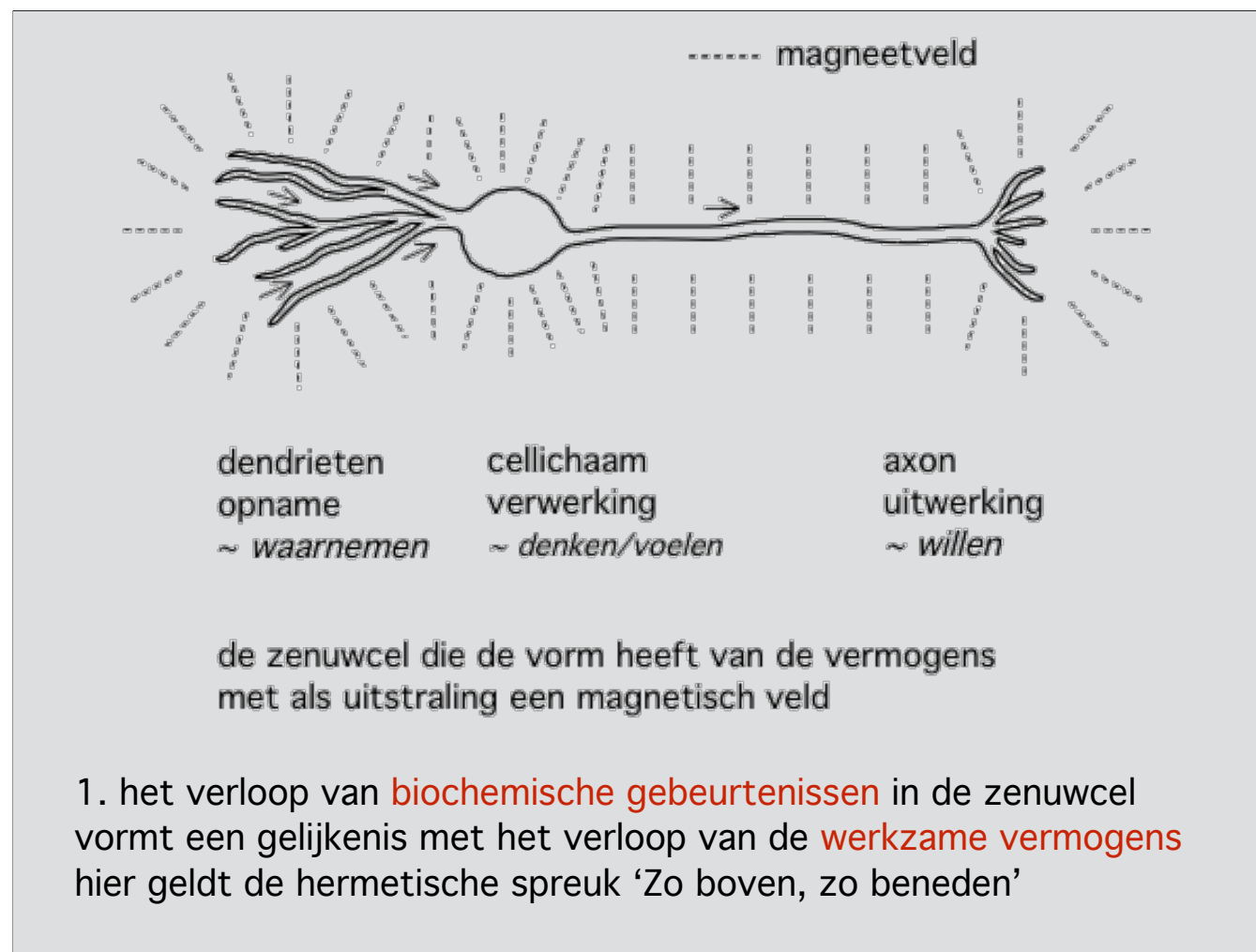
Maxwell - vier wetten voor elektromagnetische verschijnselen:

- 1 het elektrische veld en zijn bronnen, elektrische ladingen; elektrische veldlijnen beginnen en eindigen op ladingen;
- 2 het magnetische veld; magnetische veldlijnen zijn gesloten, ze hebben geen begin of einde;
- 3 een elektrisch veld wordt opgewekt door een veranderend magnetisch veld;
- 4 een magnetisch veld wordt opgewekt door een veranderend elektrisch veld of door een elektrische stroom.

Dit is gevonden door Maxwell, die allerlei elektromagnetische verschijnselen vastlegde in de vier wetten van Maxwell.

De vierde zegt dat een elektrische stroom een magnetisch veld opwekt.

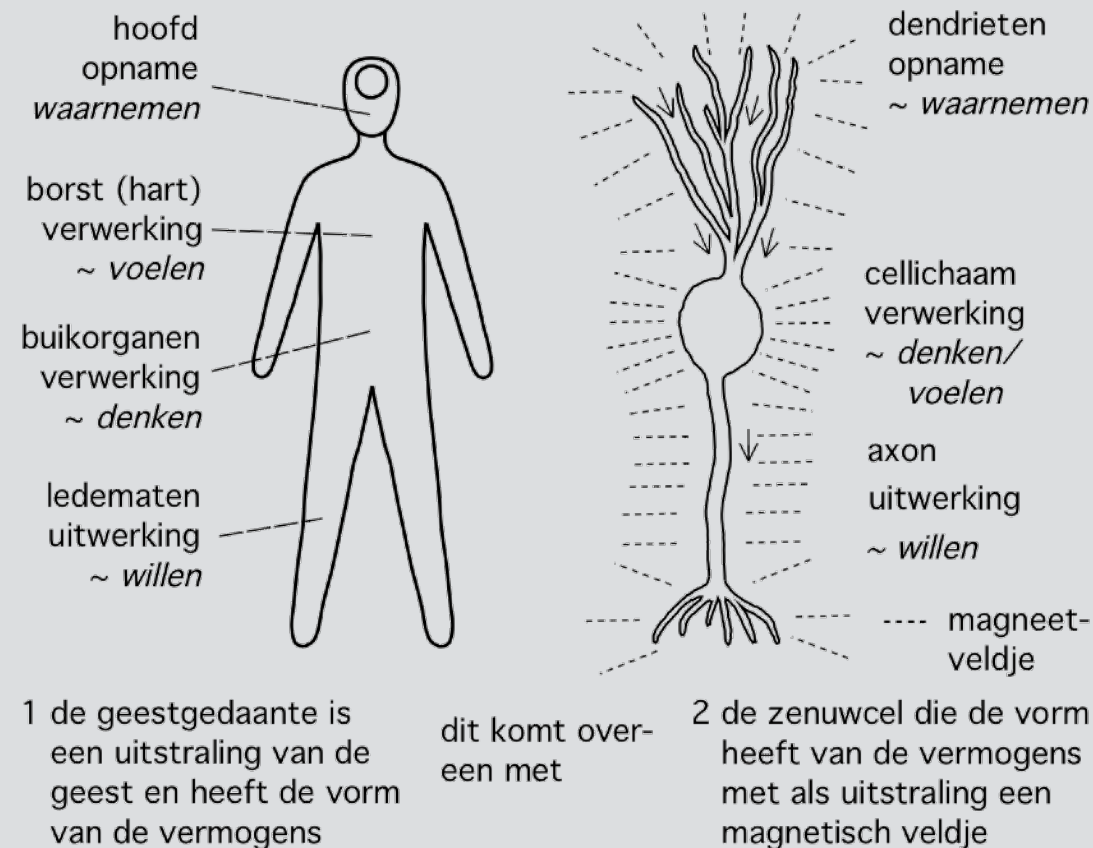
Dat gebeurt overal in het membraan van een aangeslagen neuron. De bewegingen van Na en K door het membraan heen veroorzaken een magneetveldje rondom het neuron.

Een werkzame zenuwcel heeft daardoor een klein magnetisch veldje om zich heen.
De gezamenlijke magneetveldjes kunnen buiten de schedel worden gemeten als het magneto-encefalogram (MEG).

het verloop van biochemische gebeurtenissen in de zenuwcel
komt overeen met het verloop van de werkzame vermogens
hier geldt de hermetische spreuk 'Zo boven, zo beneden'
de uitstralingen van zenuwcel en geest hangen zo met elkaar samen
zij doordringen elkaar en maken overdracht van gegevens mogelijk

2. de **uitstralingen** van zenuwcel en geest hangen met elkaar samen
zij doordringen elkaar en maken **overdracht** van gegevens mogelijk

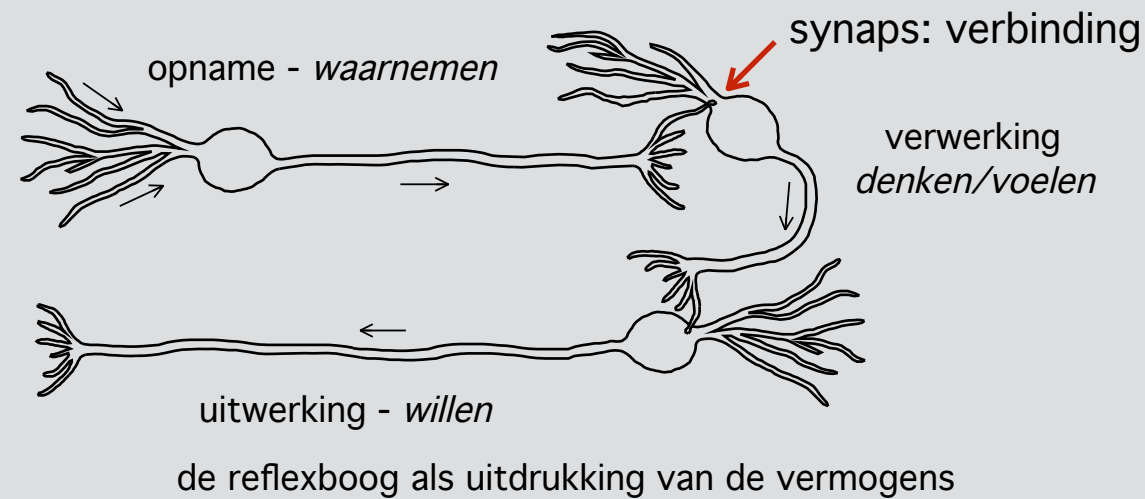
Dat betekent dat een werkzame zenuwcel dezelfde eigenschappen heeft als een werkzame geest, die door de werkzaamheid van de vermogens een uitstraling om zich heen opwekt, de aura of ziel(!).

Een werkzame zenuwcel, opgebouwd overeenkomend met de vier vermogens, heeft een klein, ongevormd magneetveldje om zich heen, de menselijke geest heeft door werkzaam te zijn een geestgedaante om zich heen.

De hersenen bevinden zich overdag binnen de uitstraling van de geest. Beide uitstralingen doordringen elkaar en maken de overdracht van gegevens heen en weer mogelijk.

De plááts van inwerking door de geest is de eindknop van het axon.

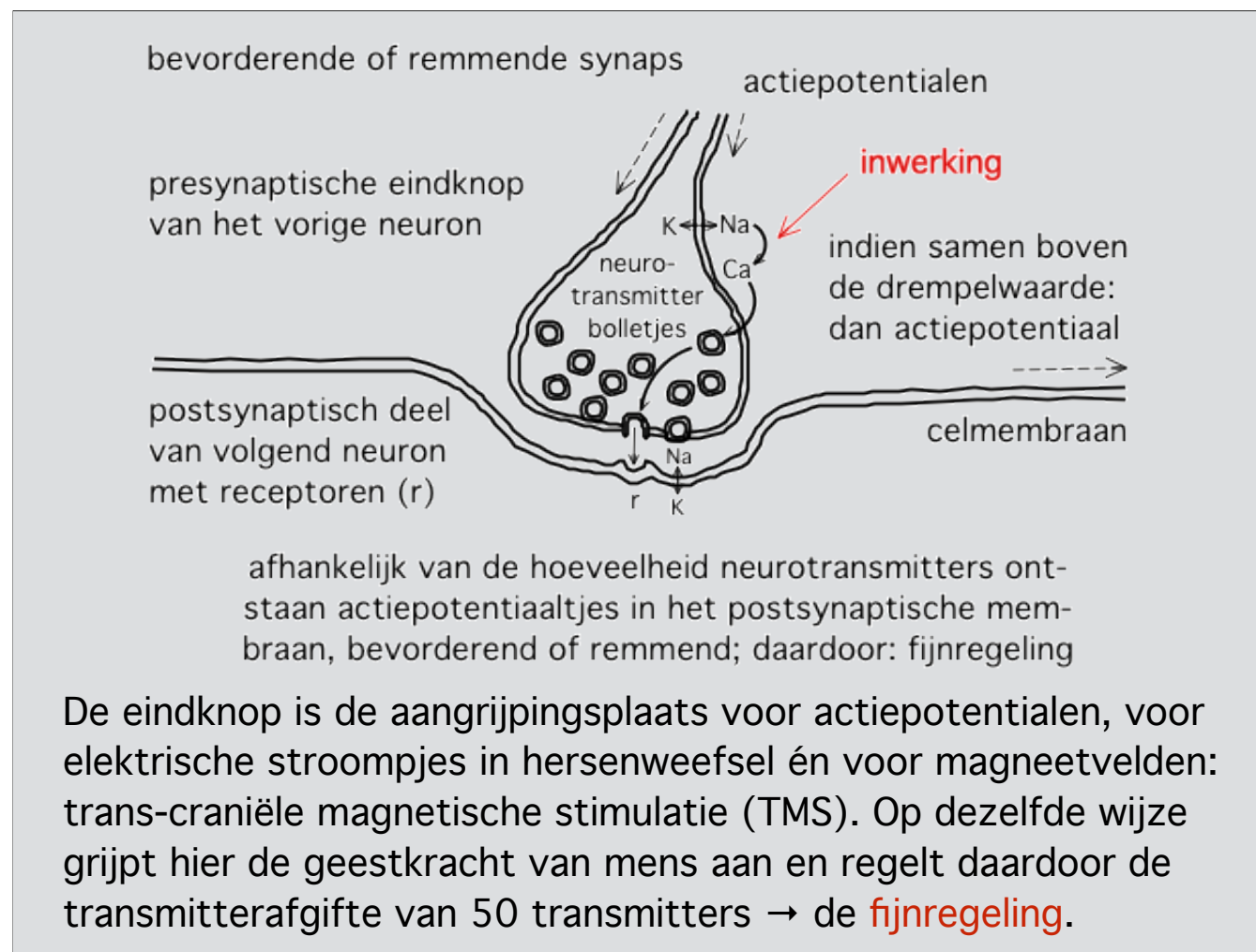
12. Plaats van inwerking: de synaps als eindknop van het axon waar de **overdracht** van gegevens plaatsvindt

de reflexboog is de functionele eenheid van het zenuwstelsel
overal verloopt de prikkel onverstoord over het membraan
behalve op de plaats van de verbinding tussen cellen: de synaps

12. Zoals gezegd is het gehele zst. opgebouwd uit reflexen: een opnemend, een verwerkend en een uitvoerend neuron.

Een zenuwprikkel verloopt over en door het membraan, wat een dubbellaag van fosfolipiden is, maar de overdracht van de prikkel naar de volgende cel gaat niet rechtstreeks, maar d.m.v. neurotransmitters in de synaps: de verbindingsplaats met het volgende neuron.

De plaats waar de geest inwerkt op de neuronen in de hersenschors is op hun axon-eindknop. De zenuwprikkel verloopt onverstoord over het axon en komt aan het einde aan bij een cel van het doelorgaan (volgende cel, spier of klier). Het einde van het axon, de axon-eindknop en de volgende cel, raken elkaar niet: ertussen bevindt zich de synaptische spleet.

Een actiepotentiaal op het membraan van die eindknop verandert daar de Natrium-conc.; dit beïnvloedt weer de Calcium-conc. rondom de eindknop, waardoor de Ca-kanaaltjes aldaar (die ook spanningsgevoelig zijn) zich openen en Ca de eindknop binnenstroomt. Door dit Ca worden enzymen geactiveerd die de bolletjes met neurotransmitters naar het presynaptische membraan laten bewegen en die ze daar zich laten ledigen in de synaptische spleet.

Op het postsynaptische membraan zitten weer Na-kanalen met een transmitter-receptor, die door de transmitter worden bezet en daardoor geopend. Daardoor volgt depolarisatie van het volgende membraan en vervolgens een actiepotentiaaltje. Als deze bij elkaar worden opgeteld en dan van de hele cel een drempelwaarde overschrijden, volgt weer een actiepotentiaal bij de hilus van het axon van de cel, waarna

over het axon een nieuwe prikkel verloopt.

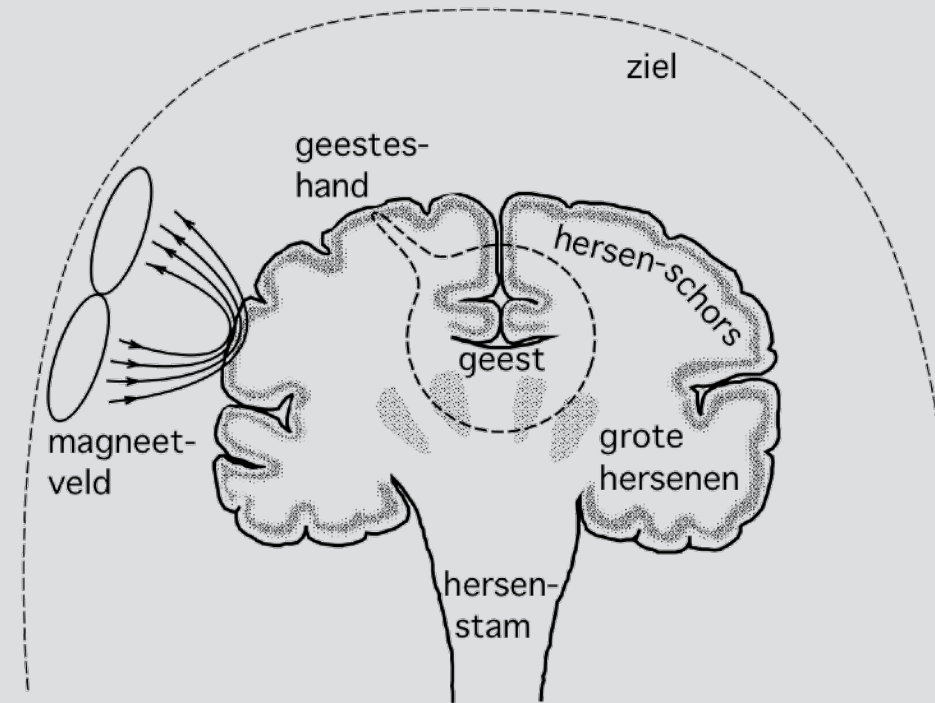
De Ca-kanalen in de presynaptische eindknop zijn gevoelig voor:

- de actiepotentialen die over het eigen axon aankomen,
- voor elektrische stroompjes in het hersenweefsel die de Ca-conc. beïnvloeden,
- voor magneetvelden die hetzelfde doen
- én voor inwerking door de wilskracht van de menselijke geest! Die kan door de kracht die op de eindknopjes wordt uitgeoefend de transmitterafgifte in de synaptische spleet regelen en daarmee de nieuwe actiepotentialen.

Er zijn meer dan 50 verschillende neurotransmitters in de hersenen, bijvoorbeeld acetylcholine, dopamine, oxytosine, histamine, noradrenaline, adrenaline en serotonine, waardoor fijnregeling van de hersenwerkzaamheid kan worden bereikt.

Aangezien het in de hersenen om zo'n 80 miljard hersencellen gaat, is de menselijke geest in de gelegenheid de eigen innerlijke werkzaamheid en krachtsverdeling door de ziel en de magneetveldjes heen nauwkeurig op de hersenen over te dragen en is op die manier bijvoorbeeld in staat het vioolconcert van Beethoven te spelen.

13. De geesteshand

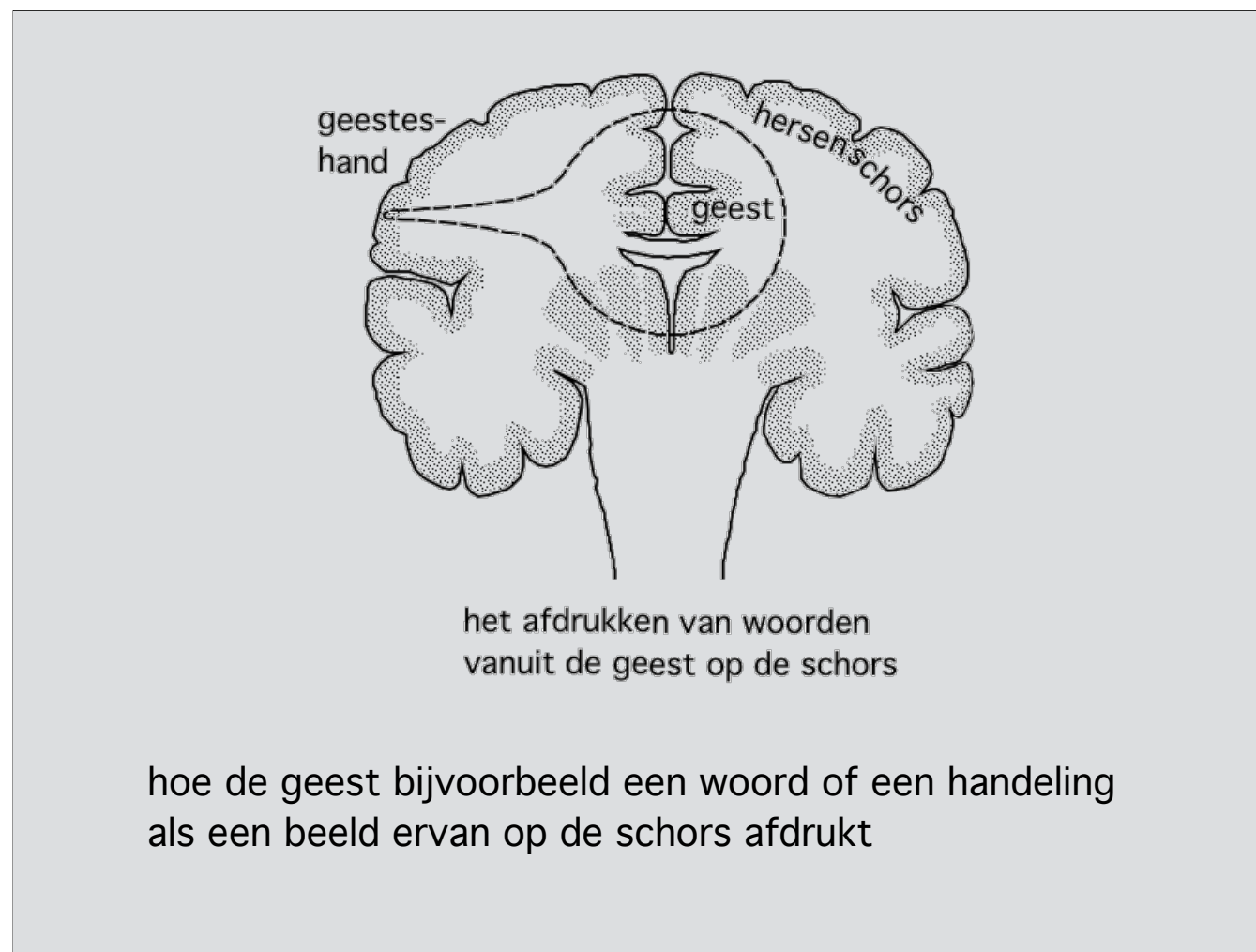

TMS: transcraniële magnetische stimulatie

13. De werking van TMS (transcraniële magnetische stimulatie) komt enigzins overeen met wat op natuurlijke wijze de menselijke geest doet met de geesteshand: invloed uitoefenen op de Ca-concentratie rond de synapsen, waardoor de neurotransmitter-concentratie in de synaptische spleet nauwkeurig kan worden geregeld.

De geesteshand is een gerichte krachtstroom die vanuit de geest door de ziel heen zich gewoontegetrouw op een bepaalde groep hersencellen richt om een bepaald doel te bereiken.

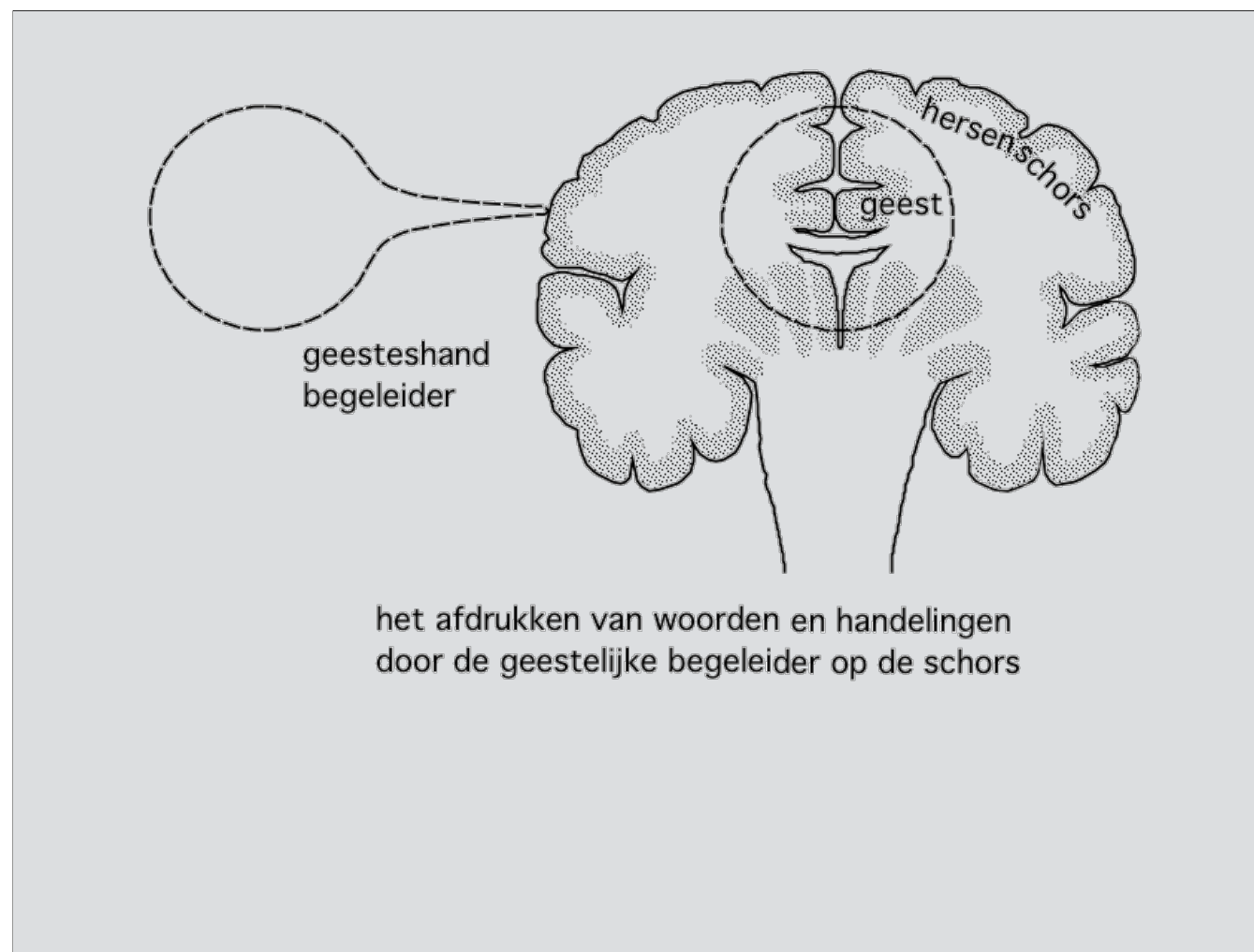
Met TMS zijn heden ten dage eenvoudige bewegingen tot stand te brengen, bijvoorbeeld het buigen van een vinger.

Vanuit zichzelf drukt de geest bijvoorbeeld het woordbeeld 'woord' door de geesteshand af op de hersenschors in het gebied van Broca, het woordbeeldgebied.

Het woordbeeld 'woord' wordt in de geest met geestkracht gevuld en activeert het netwerk van neuronen (engram) dat in de schors is aangelegd, toen het begrip 'woord' is aangeleerd.

Ook deze tekening is op die manier tot stand gekomen.

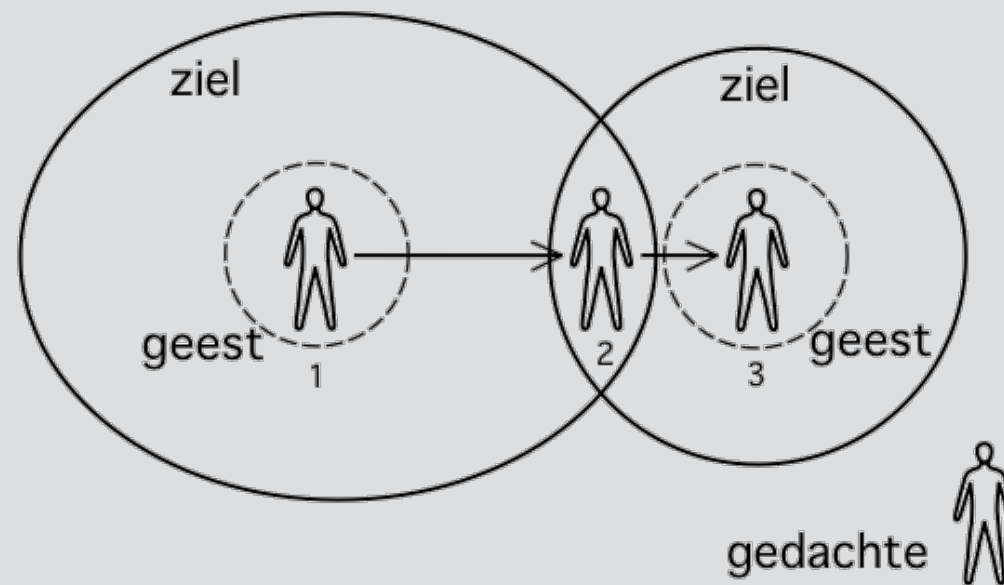

Op dezelfde wijze drukt ook een geestelijke begeleider een gedachte of handeling op de schors af, bijvoorbeeld bij automatisch schrift, tekenen of schilderen, nadat het hoofd van de geestgedaante naast het hoofd is gebracht en de hersenen vrij zijn gekomen.

Bij hypnose gebeurt hetzelfde. Door de proefpersoon in slaap te brengen, komt het geestgedaantehoofd naast het stoffelijke hoofd op de schouder te liggen en kan de hypnotiseur zijn wil afdrukken op de schors van die persoon. De begeleider neemt de besturing of beheersing van de ander a.h.w. over.

Datzelfde kan ook met dieren het geval zijn.

14. De ingeving of inval van een gedachte of gevoel (voorgevoel) gaat buiten de hersenen om

14. De ingeving of voorgevoel

De ingeving van een gedachte of gevoel gaat buiten de hersenen om. De begeleider verbindt zijn eigen uitstraling met die van de begeleide mens op aarde. Als de begeleider dan een bepaalde helpende of sturende gedachte in zichzelf bedenkt en die in zijn eigen uitstraling afdrukt, wordt die gedachte tegelijkertijd ook in de uitstraling van de mens op aarde afgedrukt, ingegeven. De mens 'schiet dan een bepaalde gedachte te binnen'. Het kan ook een voorgevoel zijn bij dreigende gebeurtenissen, zodat de mens tijdeig is gewaarschuwd, als die waarde hecht aan dat plotseling opkomende gevoel.

De begeleider kan ook een gedachte of gevoel ingeven middels de chakra's. In dat geval treedt de mens niet uit, maar blijft volledig bij bewustzijn en hoort dan een innerlijke stem in zichzelf spreken of krijgt een beeld te zien dat bij een bepaald voorval hoort, bijvoorbeeld een vermissing.

Ook kan zo het antwoord op een bepaalde vraag worden ingegeven.

Op tien-jarige leeftijd gaf mijn begeleider mijn zo'n gedachte in en leidde mij naar het boekenkastje van mijn ouders waar op de bovenste plank een Bijbel stond. Die moest ik pakken, waarna bij het lezen van de eerste regel: "In het begin schiep Godde hemel en de aarde" een golf van vreugde door mij heen sloeg en ik besloot dat boek te gaan

bestuderen. In de daarop volgende jaren begonnen tijdens mijn gebed de uittredingen naar de geestelijke wereld, waarbij ik de kennis opdeed waar ik steeds van uit ga.

Hildegard
van
Bingen

Scivias

De schep-
pende
hand Gods

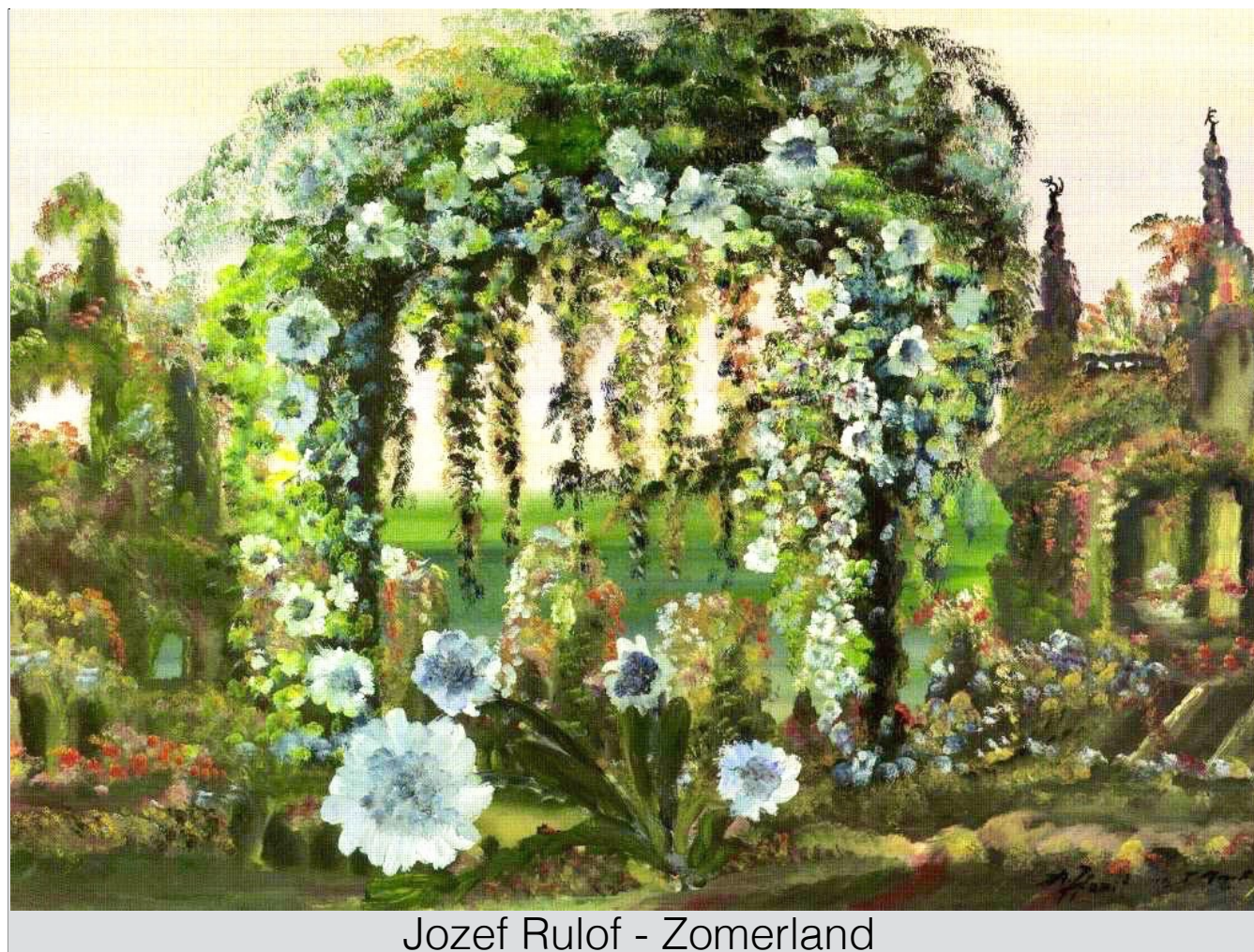

De geesteshand of vinger Gods

Op dit miniatuur van Hildegard van Bingen is bovenaan een rood/blauwe cirkel te zien: blauw is hier licht, rood warmte, m.a.w. de lichtende warmte: de nog ongevormde oertoestand. De cirkel overschrijdt het kader van de tekening, dit duidt op eeuwige oneindigheid. Uit de cirkel komt de witte vinger Gods, die in de zwarte, stoffelijke wereld de zes scheppingsdagen vervult.

Boven is de jonge Adam te zien, die alleen ruikt aan de levensboom, maar er niets mee doet. Oud en ziek geworden, beneden aan, komt God in menselijke gestalte Adam tegemoet en zendt helpende, ondersteunende liefdesstralen uit naar Adam en naar de schepping. Als Adam overlijdt, staat God klaar hem op te vangen.

De achtergrond is zilver, dat betekent de geestelijke betekenis van dit geheel, de stoffelijke schepping, voor de mens.

Jozef Rulof - Zomerland

Zoals bij het onderwerp hypnose beschreven, kan de geestelijke begeleider de mens op aarde gedeeltelijk laten uittreden, de hersenen overnemen en de mens een opdracht laten uitvoeren.

Op dezelfde wijze kan een begeleider een beeld en de daarbij behorende handeling op de schors afdrukken, bijvoorbeeld bij automatisch schrift, tekenen of schilderen.

Dit schilderij van het Zomerland, de vierde hemel, is met de hand van Jozef Rulof gemaakt door zijn geestelijke begeleider Alcar, de vroegere schilder Anthony van Dijck. Samen waren ze in staat in een uur tijd zo'n schilderij te maken, waarbij Jozef gedreven te keer ging, letterlijk 'enthousiast': Grieks en-thousias - in God zijn - en in het geval van Jozef: in Alcars krachtsuitstraling zijn.

Einde lezing
wisselwerking geest-hersenen

